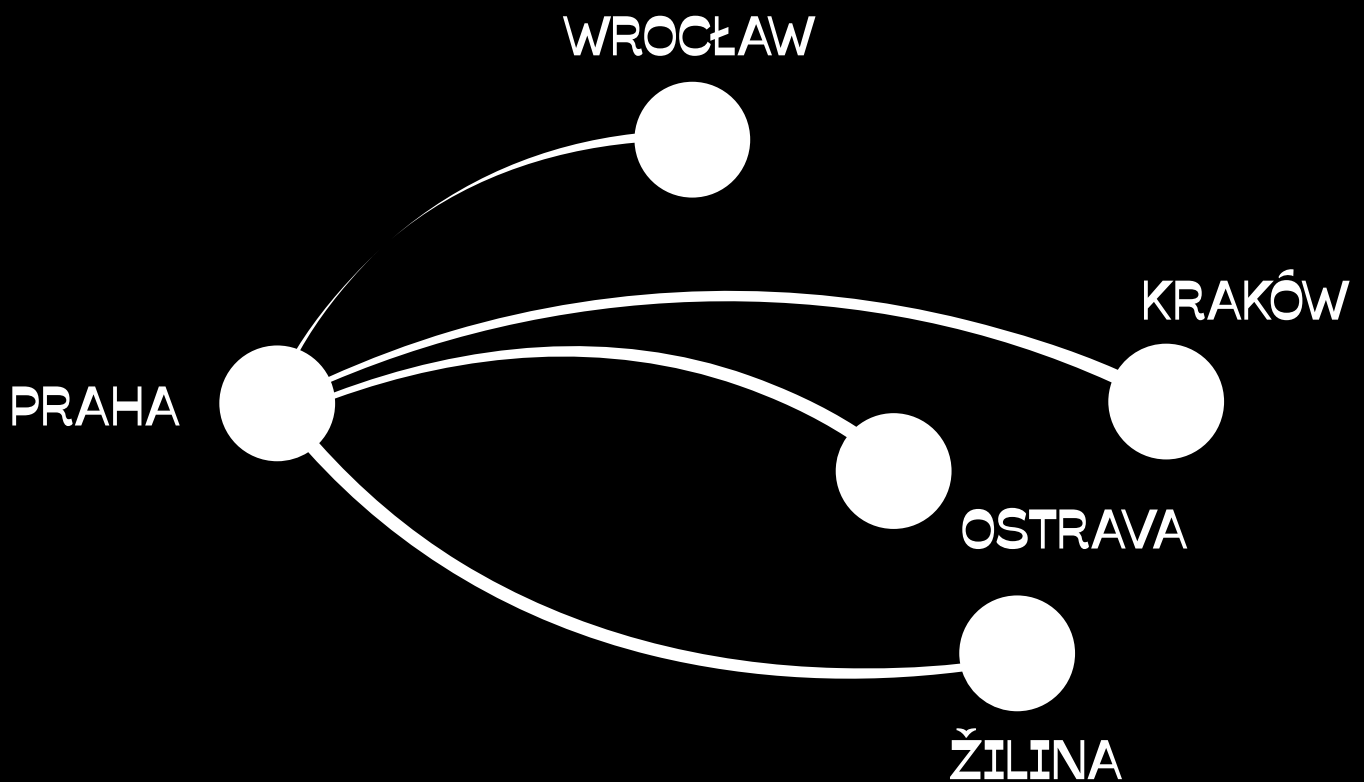

PALM PP OFF FEST

23. 5. – 6. 6.
2016

SETKÁNÍ DIVADEL
STŘEDNÍ EVROPY

CZ

PROGRAM FESTIVALU

PO	23.5.	17.30	VERNISÁŽ VÝSTAVY TVARY ČASU Agnieszka Ewa Braun Výstava trvá po celou dobu konání festivalu	Doprovodný program Zkušebna
		19.00	LASKAVÉ BOHYNĚ Divadlo pod Palmovkou, Praha	Slavnostní zahájení festivalu Velká scéna
ÚT	24.5.	17.00	GAŁGAN Wrocławski Teatr Współczesny	Studio
		21.00	GAŁGAN Wrocławski Teatr Współczesny Po skončení představení diskuze s tvůrci	Studio
ST	25.5.	19.00	NEPŘÍTEL LIDU Narodowy Stary Teatr, Kraków Po skončení představení diskuze s tvůrci	Velká scéna
		22.00	STOLEK Karbido	Doprovodný program Studio
PÁ	27.5.	19.30	MLČENÍ BOBŘÍKŮ Studio Palm Off, Praha Po skončení představení diskuze s tvůrci	Studio
NE	29.5.	17.00	PREZIDENTKY Teatr Polski, Wrocław	Za oponou Velké scény
		19.30	PREZIDENTKY Teatr Polski, Wrocław Po skončení představení diskuze s tvůrci	Za oponou Velké scény
ST	01.6.	19.00	OPILÍ Mestské divadlo Žilina Po skončení představení diskuze s tvůrci	Velká scéna
NE	05.6.	19.00	SLYŠENÍ Komorní scéna Aréna, Ostrava Po skončení představení diskuze s tvůrci	Velká scéna
PO	06.6.	17.00	UPROSTŘED SLUNCE HROMADÍ SE POPEL Wrocławski Teatr Lalek	Za oponou Velké scény
		20.00	UPROSTŘED SLUNCE HROMADÍ SE POPEL Wrocławski Teatr Lalek Po skončení představení diskuze s tvůrci	Za oponou Velké scény

Partneři festivalu

PALM OFF FEST 2016

Organizátorem festivalu je Divadlo pod Palmovkou,
Zenklova 34, 180 36 Praha 8.

Festival se koná pod záštitou ministra kultury Daniela
Hermana, radního hl. města Prahy Jana Wolfa a velvy-
slance Slovenské republiky Petera Weisse.

Spolupředatelem festivalu je MČ Praha 8.

Ředitel festivalu:

Michal Lang

Manažerka festivalu:

Ivana Wojtylová

Produkce:

Viktorie Schmoranzová a Tereza Hořínková

Koordinátorka pro polská divadla:

Paulina Dobosz

Organizátor doprovodného programu:

Roman Rozbrój

Produkce doprovodného programu:

Lucie Vojtíšková

Odborná spolupráce:

Jan Jiřík

Marketing festivalu:

Eliška Nováková

Organizace a moderování diskuzí:

Jan Jiřík a Romana Štorková Maliti

Vedoucí techniky Divadla pod Palmovkou:

Jan Špíšek a PECA

České titulky k polským představením:

Klára Kamenská (Nepřítel lidu), Jitka Rohanová (Prezi-
dentky) a Jiří Vondráček (Gałgan a Uprostřed slunce hro-
madí se popel)

Anglické titulky k představení Laskavé bohyně:

Monika Masarovičová

**Programový bulletin pro PALM OFF FEST 2016
přípravili:**

redakce a texty: Ladislav Stýblo, odborná spolupráce:
Jan Jiřík, překlad do angličtiny: Marta Darom, grafika:
Martin Ponec, korektura českého textu: Alice Šimonová,
tisk: Geoprint Liberec. Vydalo Divadlo pod Palmovkou,
2016.

Vážení diváci, milí festivaloví hosté,

je mi velkou ctí uvítat vás na prvním ročníku nové pře-
hlídky významných středoevropských divadel PALM OFF FEST
2016.

Když jsme 10. října otevírali naši novou studiovou scé-
nu PALM OFF malým festivalem, který obsáhl téměř všechny
prostory našeho divadla, byla pro mě příznivá odezva diváků
impulzem k vytvoření velkého festivalu významných středoev-
ropských divadel a jejich tvůrců, jehož základním tématem by
bylo reflektování současného člověka ve středoevropském pro-
storu.

Jádro PALM OFF FESTU představuje polské diva-
dlo, které jsem vždy obdivoval pro jeho schopnost vstřebávat
nové vlivy a zároveň si uchovávat vlastní tradici. Polské herec-
tví považuji za výjimečné. Obdivuhodný je také respekt, kte-
rý divadelní kultura v Polsku má u veřejnosti. Polské divadelní
publikum je nejen velmi početné, ale také vnímavé, vyspělé
a spontánní. V budoucnu se ale PALM OFF FEST samozřejmě
nechce vymezovat jen na polské divadlo. Žijeme ve středu Ev-
ropy, jsme členy Visegrádské skupiny a to znamená, že v příš-
tích ročních budou do programu festivalu zahrnuty všechny
členské země. Doufám ale, že výhledově ne pouze ony.

V budoucnu plánujeme rozšířit PALM OFF FEST také
do dalších prostor Libně, jejíž génus loci má neobvyklé kouz-
lo. V Polsku je velká tradice site-specific představení, která se
odehrávají třeba v bývalých vojenských kasárnách a naším cí-
lem je nalézt v Praze 8 odpovídající původně nedivadelní pro-
story a rozšířit je divadlem. Prostředí městské čtvrti, ve které
se prolínají vlivy prastarého osídlení, průmyslového předměstí
Prahy, židovské kultury a rodícího se moderního velkoměstského
centra po tom přímo volá. V budoucnu by se tedy PALM OFF
FEST mohl stát pražskou přehlídkou významných středoevrop-
ských fringe divadel představující nejzajímavější experimen-
tální divadelní výboje, moderní pokračování divadelních tradic
a prostor pro diskuzi o tuzemských i zahraničních podobách
divadla a kultury.

Je mou milou povinností poděkovat těm, bez kterých
by se PALM OFF FEST nemohl nikdy uskutečnit, zejména
Magistrátu hl. m. Prahy, Ministerstvu kultury České republi-
ky, vedení Městské části Prahy 8 a Polskému institutu Praha.
A samozřejmě také našim významným sponzorům, jakým je
především Lešek Wronka a Bontonland, a.s., a MUDr. Tomáš
Tesař s MUDr. Romanem Dudysem a Medireco, a.s. Zvláštní
poděkování si zaslouží také členové organizačního a realizač-
ního týmu: zejména pak manažerka festivalu Ivana Wojtylová,
produkční Viktorie Schmoranzová, koordinátorka pro polská
divadla Paulina Dobosz, organizátor doprovodného programu
Roman Rozbrój, odborný konzultant Jan Jiřík a kolegové z Di-
vadla pod Palmovkou, kteří festival obětavě pomohli přivést na
svět.

Vážení diváci, věřím, že vás představení PALM OFF
FESTU 2016, stejně jako možnost setkat se během diskuzí
s předními evropskými režiséry a herci, zaujmou. Přeji vám in-
spirativní a nezapomenutelné divadelní zážitky!

Michal Lang
ředitel festivalu a Divadla pod Palmovkou

Milí přátelé,

je vždycky krásné být u zrodu něčeho nového – u pramene, který má naději stát se řekou, jež postupně vyhloubí koryto tradice. V případě prvního ročníku divadelního festivalu PALM OFF FEST takovou naději máme. V organizačním týmu jsou zastoupeni lidé s řídicími zkušenostmi v oblasti kulturních projektů, repertoár nabízí atraktivní a v současné společenské atmosféře také velmi aktuální témata a zúčastněné soubory představují nezpochybnitelnou uměleckou kvalitu.

Obsazení festivalu se přitom vedle náročných, ryze uměleckých kritérií řídí ještě dalším klíčem, jímž je poděkování za pomoc především polské umělecké komunity i polských diváků při povodních v České republice v roce 2002. Stala-li se symbolem těchto povodní a škod, které napáchaly, na celonárodní úrovni středočeská obec Zálezlice, pak mezi divadly bylo tímto symbolem právě Divadlo pod Palmovkou. Dominantní zastoupení polských souborů na úvodním ročníku festivalu je pak sympatickou odpovědí na veřejnou sbírku, jejíž výtěžek tehdy poslali zasažené Praze, a tím i libeňskému divadlu, obyvatelé a umělci z Wrocławu.

Bylo by však krajně nespravedlivé vidět v masivním zastoupení polských souborů jen akt vděčnosti českých divadelníků. Právě wrocławský soubor Teatr Polski představuje skutečnou evropskou špičku, podobně jako krakovský Narodowy Stary Teatr a jejich inscenace jsou pokaždé kulturními událostmi. Také další dvě divadla, která doplní polský čtyřlístek, Teatr Lalek a Teatr Współczesny, mají evropskou úroveň. Podobně slovenské Mestské divadlo Žilina a ostravská Komorní scéna Aréna patří bezesporu mezi etablované scény.

Složení prvního ročníku tak současně akcentuje východoevropský kulturní prostor a s výjimkou Maďarska zahrnuje Visegrádskou skupinu. Právě v období českého předsednictví V4 tak festival představuje vítaný vklad do mozaiky visegrádské kulturní spolupráce. Setkání ministrů kultury V4 v Plzni, které na něj bezprostředně navazuje, jej jistě nepomine alespoň v rámci neformálních rozhovorů.

V neposlední řadě bych rád ocenil zvolený repertoár; svědčí o odvaze pořadatelů, kteří nesáhli po osvědčených hrách, jejichž přijetí a ohlas jsou dávno prověřené. Na jeviště naopak přivádějí kontroverzní autory, hry s rozsáhlými významovými přesahy, témata citlivá jak kulturně, tak společensky. Vedle tradiční činohry nabízejí koncentrovaný scénický dialog, multimediální inscenaci i loutkovou hru.

Doprovodný program, toto koření každého festivalu, slibuje silné zážitky pro mnoho smyslů, nabízí jiné vnímání hudby a účelně využívá možností nejmodernějších technologií, které aplikuje v jevištním prostoru.

PALM OFF FEST pokládám za příslib do budoucna, za potenciální součást pražského kulturního kalendáře. S potěšením jsem festivalu udělil svou záštitu. Děkuji jeho organizátorům, všem vystupujícím přeji mnoho úspěchů i silný divácký ohlas a návštěvníkům festivalu mnoho hlubokých zážitků.

Daniel Herman
ministr kultury

S radostou som prijal záštitu nad podujatím PALM OFF FEST, ktorého cieľom je priniesť do Prahy špičkové divadelné súbory a režisérovi z Poľska, Slovenskej republiky a Českej republiky. Tento divadelný festival je vynikajúcou príležitosťou pre české publikum, ale aj pre krajské komunity Slovákov a Poliakov, ktoré žijú a pracujú v Prahe, navštíviť predstavenia súborov predstavujúcich divadelnú modernu. Teší ma, že slovenské divadlo bude mať na festivale veľmi dôstojné zastúpenie inscenáciou *Opití* Mestského divadla v Žiline v réžii popredného slovenského režiséra Eduarda Kudláča. Divákovi želim silné umelecké zážitky a organizátorom festivalu čo najviac satisfakcie za ich úsilie vynaložené pri prípravách festivalu.

Peter Weiss
vel'vyslanec Slovenskej republiky

Vážený příznivci divadla,

začátkem října loňského roku se po dvou letech od povodní, které v roce 2013 výrazně poškodily prostory Divadla pod Palmovkou, pro diváky znovu otevřely dveře této pražské scény. A nešlo pouze o divadelní prkna, začala se využívat nová světelná a zvuková technika, otevřena byla nová galerie ve foyer a pro maximální zážitek návštěvníků divadla obnovila svou činnost i opravená divadelní kavárna. Myslím, že to je dobrá zpráva pro všechny diváky, která říká, že hl. m. Praha bere problematiku divadelního prostředí velmi vážně. Ostatně tento rok by měla být dokončena rekonstrukce foyer dalšího městského divadla a já pevně doufám, že to bude vyjádření pocty našemu bývalému prezidentovi (nejen příznivci pražských divadel již zcela jistě ví).

Je příjemné konstatovat, že všichni pracovníci divadla se do své znovuobnovené práce vrhli s maximálním nadšením, ostatně, kdo měl možnost zhlédnout jejich průvod po Starém Městě pražském, jistě toto nadšení pocítil sám.

Jak se říká, vše zlé je pro něco dobré a případ Divadla pod Palmovkou je toho příkladem. Vedle navázání na pravidelnou divadelní činnost přišel vpravdě ambiciózní nápad uskutečnit mezinárodní, respektive evropský, divadelní festival PALM OFF FEST. V jeho rámci mohou diváci shlédnout ve dnech 23. května – 6. června 2016 představení špičkových souborů z Polska, Slovenska a České republiky.

Můžeme jmenovat inscenace *Prezidentky* režiséra Krystiana Lupy v podání wrocławského divadla Teatr Polski nebo inscenaci *Nepřítel lidu* režiséra Jana Klaty, kterou do Prahy přiveze krakovský Narodowy Stary Teatr. Slovenské Městské divadlo Žilina na festivalu představí *Opilé* v režii Eduarda Kudláče a Komorní scéna Aréna z Ostravy nás seznámí s divácky populárním *Slyšením* Ivana Krejčího. Festival hostí samotné Divadlo pod Palmovkou, je tedy zřejmé, že i ono festival obohatí o představení z vlastního repertoáru, v tomto případě o inscenace *Laskavé bohyně*, jehož režírování se ujal ředitel divadla Michal Lang, a *Mlčení bobříků* v režii Jana Friče. Diváci se tedy mají vsutku na co těšit.

Považuji za naprosto nezbytné poděkovat především všem zaměstnancům Divadla pod Palmovkou, kteří se do znovuoživení scény vložili s maximálním nasazením, a v druhé řadě bych rád vyjádřil velké poděkování občanům a umělcům města Wrocław, kteří v roce 2002 poskytli značnou materiální a finanční pomoc poškozenému divadlu.

Tento projekt je zcela unikátní, neboť navazuje na mezinárodní kulturní spolupráci s polskými a slovenskými institucemi, která naše národy vždy obohacovala, přinášela nám nové nápady a inspiraci a tolik potřebný sociální a kulturní rozhled. Již v loňském roce hl. m. Praha navázalo s městem Wrocław spolupráci v řadě kulturních aktivit a v tomto trendu jsme odhodláni pokračovat.

Přeji všem divákům krásné zážitky.

Jan Wolf
radní hl. m. Prahy

Milí návštěvníci divadelního festivalu PALM OFF FEST 2016,

jsme velmi rádi, že se městská část Praha 8 mohla stát hrdým partnerem tohoto unikátního projektu a podpořit ho verbálně, propagačně i finančně. PALM OFF FEST má ambice zařadit se po bok nejvýznamnějších středoevropských divadelních symposií a nabídnout všem návštěvníkům to nejlepší ze současné středoevropské divadelní tvorby. Osobně věříme, že se mu všechny ambice podaří naplnit a že dokáže získat nejenom přízeň publika, ale i spokojené sponzory, partnery a samotné tvůrce. Duchovním otcem festivalu je ředitel Divadla pod Palmovkou Michal Lang. I jemu chceme vyjádřit podporu a popřát mu, stejně jako celému PALM OFF FESTU a realizačnímu týmu, aby se první ročník náležitě vydařil a aby se spokojenost všech zúčastněných rozšířila i za hranice divadelního světa.

Všem návštěvníkům přejeme především krásné divadelní zážitky a spoustu inspirativních festivalových momentů.

Roman Petrus
starosta MČ Praha 8

Alena Borhyová
místostarostka MČ Praha 8

PRAHA ●

Jonathan Littell

LASKAVÉ BOHYNĚ

Maximilien Aue nikdy neexistoval. Druhá světová válka ano. Historická fikce o skutečných událostech. Inscenace světoznámého románu v režii ředitele Divadla pod Palmovkou Michala Langa

Historická fikce na půdorysu antického dramatu vznikla podle kontroverzního románu amerického autora Jonathana Littella *Les Bienveillantes*, který zpracovává fiktivní vzpomínky člena Sicherheitsdienst (SD) aktivně se účastnícího masového vyvraždění Židů na Ukrajině: s nebývalou otevřeností a historickou věrností přináší smyšlené a přesto v mnohém obecně platné osudy jednoho mladého, dobře zajištěného, vzdělaného a víceméně „slušného esesáka“, který se stal masovým vrahem. Silný, dramatický a sugestivní příběh plný nadšení, oddanosti, sexuálních obsesí, přátelství, ale i zcela chladné a surové racionality, citové vyprahlosti a nejrůznějších vnitřních běsů odhaluje s děsivou názorností obrovské nebezpečí číhající za určitých okolností na kohokoliv. Oněmi laskavými bohyněmi z názvu jsou však míněny Lítice, které v řecké mytologii pronásledují provinilce, ale v jistém okamžiku se stávají Erinyemi, bohyněmi smíření...

Představení se hraje 2:50 hod. s přestávkou.
Anglické titulky.

Režie a výběr hudby: Michal Lang
Dramatizace: Daniel Majling
Překlad románu: Michala Marková
Překlad dramatizace: Ladislav Stýblo
Scéna: Jan Dušek
Kostýmy: Tomáš Kypta
Dramaturgie: Iva Klestilová

Maximilien Aue: Jan Teplý
Thomas Hauser: Ondřej Volejník
Velitel: Ondřej Veselý
Doktor Hohenegg: Zdeněk Kupka
Turek / Vyšetřovatel: Martin Hruška
Korherr: Ivan Jiřík
Partenau / Číšník: Tomáš Dianiška
Una / Helena: Tereza Dočkalová
Weselohová / Matka: Zuzana Slavíková
Uxküll / Moreau: Stanislav Šárský
Číšnice: Magdalena Wronková
Jakov / Pianista: Sebastián Kuhn
Chlapec: Milan Němec nebo Tomáš Petrák
Děvče: Kateřina Brdičková nebo Alžběta Volhejnová
Erinye: Lukáš Reichl, Vojtěch Šárský, Jan Špišek a členové UTP

MICHAL LANG

Narodil se v Praze, ale dětství prožil na severní Moravě. Po maturitě na havířovském gymnáziu vystřídal několik zaměstnání. V roce 1989 byl přijat na obor režie na Divadelní fakultu AMU do ročníku prof. Jaroslava Vostrého. Ještě v době studií spolupracoval s A studiem Rubín (mj. zde uvedl v české premiéře hru Lenky Lagronové *Antilopa*). Společně se svými ročníkovými kolegy nastoupil v roce 1993 do Činoherního studia v Ústí nad Labem (zde např. režíroval komedii N. V. Gogola *Hráči*).

V dalších letech spolupracoval jako režisér i s mnoha dalšími divadly. Za všechny je možné jmenovat Divadlo Labyrinth (dnešní Švandovo divadlo na Smíchově), kde inscenoval hru S. I. Witkiewicze *Matka*, v Divadle pod Palmovkou režíroval hru T. Middletona a W. Rowleyho *Pitvora*, v pražském Činoherním klubu se s úspěchem uváděly jeho inscenace her T. Lettse *Zabiják Joe* a W. Shakespeara *Zkrocení zlé ženy*, v Divadle v Celetné pak inscenace Shakespearovy *Bouře* a Molièrova *Tartuffa*.

Důležité bylo pro Michala Langa angažmá ve Švandově divadle na Smíchově mezi lety 2002-2010, kde režíroval několik inscenací, které vzbudily velkou pozornost jak u diváků, tak i u odborné kritiky –, např. Molièrovu komedii *Škola pro ženy* (spolu s D. Hrbkem), hru A. P. Čechova *Strýček Váňa* aj. Premiéru zde měly i tři Langovy autorské inscenace: *Hadí klubko*, *Dávníkové* a divadelní adaptace knihy R. Denemarkové *Peníze od Hitlera*.

Inscenace Michala Langa mohli vidět i ostravští diváci v Národním divadle moravskoslezském a Komorní scéně Aréna, pohostinsky režíroval v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, v Moravském divadle Olomouc či v Horáckém divadle Jihlava. Spolupracoval též s divadly v zahraničí – v polském divadle Teatr H. Modrzejewskiej v Legnicy uvedl komedii Johna Forda *Škoda, že byla děvka* a v univerzitním divadle v Los Angeles Loyola Marymount University režíroval hru Caryl Churchill *Cloud Nine*.

Od 1. 9. 2013 je Michal Lang ředitelem Divadla pod Palmovkou, kam přišel z libereckého Divadla F. X. Šaldy, kde byl od roku 2011 uměleckým šéfem. Jako režisér v Divadle pod Palmovkou připravil inscenace Lorcova básnického dramatu *Krvavá svatba*, vlastní adaptace Goldoniho *Poprasku na laguně*, Shakespearova *Othella*, hry Doroty Masłowské *Dva ubohý Rumuni, co mluvěj polsky*, v české premiéře pak hry Johna Hodge *Spolupracovníci* a *Laskavé bohyně* (podle románu J. Littella).

Michal Lang byl také členem několika rockových kapel a je autorem scénické hudby k mnoha svým inscenacím.

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném středoevropském kontextu?

Myslím, že divadlo přežije všechno.

Jak byste přiblížil svou inscenaci?

Je mimo jiné i o tom, že řečí máme všichni dost, ale když dojde na věc, nikdo neví, jak se zachová.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Přál bych si, aby se mu znovu přihodila šedesátá léta.

DIVADLO POD PALMOVKOU

Počátky Divadla pod Palmovkou se datují k srpnu 1948, kdy v Praze vznikla nová divadelní skupina složená z mladých herců. Ti se později přesunuli do dnešní budovy Divadla pod Palmovkou, jejíž divadelní tradice sahají až hluboko do devatenáctého století. V prvních letech se divadlo (tehdy působilo pod názvem Městské a oblastní divadlo) věnovalo zejména uvádění klasického činoherního repertoáru, ale i nových angažovaných divadelních her. Později bylo přejmenováno na Divadlo S. K. Neumanna a stalo se líhní významných hereckých osobností, které podstatně ovlivnily tvář moderního českého divadla.

Od roku 1990 nese divadlo název Divadlo pod Palmovkou a postupně se vypracovalo na jednu z nejpřednějších českých scén stavících zejména na práci s hercem a na divadle silných příběhů. V roce 2002 zasáhla Divadlo pod

Palmovkou katastrofální povodeň, v červnu 2013 se situace opakovala a následně bylo divadlo dva roky rekonstruováno.

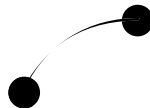
Od 1. září 2013 je ředitelem divadla Michal Lang, pod jehož vedením byl vybudován nový ambiciózní umělecký soubor. Divadlo pod Palmovkou se v současnosti zaměřuje především na nové podoby klasických divadelních her, dramatické novinky včetně autorských textů vzniklých přímo pro potřeby Divadla pod Palmovkou a také na divadelní experiment. Disponuje dvěma scénami, Velkou scénou pro 270 diváků a Studiem Palm OFF pro 75 diváků.

ÚT 24 05 2016 17.00 STUDIO PALM OFF
ÚT 24 05 2016 21.00 STUDIO PALM OFF

WROCLAWSKI TEATR WSPÓŁCZESNY

WROCLAW

Jarosław Murawski

GALGAN

Vzpomínání je selekce, oddělování zrna od plev, dobývání smyslu z chaosu. Inscenace podle knih populárního psychologa Douwe Draaismy v režii vycházející mladé hvězdy polského divadla Eweliny Marciniak

Sestra a její slepý bratr vyprávějí divákům hudebně-detektivní příběh své rodiny. O mámě, kterou jednoho dne našli mrtvou na kuchyňské podlaze, a o tátovi, který se vrátil, aby se o obě děti postaral, ale zůstal pro ně stejně někým cizím. Sourozenci rozplétají složitou minulost, pokouší se na ni vzpomenout a nalézt o ní pravdu. Postupně je však i pro ně čím dál obtížnější rozeznat, jestli jsou jejich traumatické zážitky skutečné – nebo zda jde pouze o divoké fantazie. Tápou na hranici mezi skutečností a představou, co je důležité pro pochopení minulosti. Umění paměti se tak tváří v tvář setkává s uměním zapomnění. Dvojice herců diváka vtáhne do centra představení o vědomí a nevědomí, prozrazení a zatajení, přivolávání a odmítání. Rodinná paměť se tak postupně rozšiřuje o nové a nové vzpomínky, včetně těch, na které by oba sourozenci nejraději zapomněli. Nakonec se totiž ukáže, že umění zapomenout je bohužel mnohem obtížnější než to, které si osvojili na začátku hry – umění vzpomenout si. Vědí totiž už příliš mnoho...

Režie: Ewelina Marciniak

Scéna a kostýmy: Marzena Czaniecka

Hudba: Grzegorz Dowgiałło

Ona: Maria Kania

On: Grzegorz Dowgiałło

Představení se hraje 80 minut bez přestávky.
České titulky.

EWELINA MARCINIAK

Jedna z nejuznávanějších režisérských osobností současného mladého polského divadla. Narodila se v roce 1984 v městě Duszniki-Zdrój. Vystudovala evropská studia a divadelní vědu na Jagellonské univerzitě v Krakově a později režii na krakovské divadelní akademii (PWST). V roce 2010 debutovala inscenací hry *Nové osvobození* S. I. Witkiewicze v Teatru Polském v Bielsku-Białej, později se úspěšně prosadila ve Wrocławu, Gdaňsku, Štětíně, Wałbrzychu, Koszalině, Krakově, Kielcích, Katovicích či Bydhošti.

Dlouhodobě spolupracuje s dramatikem a dramaturgem M. Buszewiczem. Společně připravili např. inscenaci *Milovnice*, která vychází z prózy rakouské držitelky Nobelovy ceny za literaturu Elfriede Jelinek a v níž E. Marciniak ironickým způsobem pracuje s nejrůznějšími divadelními konvencemi a dokonale vystihuje složitou jazykovou stavbu a strukturu předlohy. Inscenace získala mj. hlavní cenu na přehlídce divadel malých forem Kontrapunkt. Také další inscenace E. Marciniak se setkaly s velkým ohlasem a byly nominovány na řadu prestižních ocenění – jedná se například o inscenace *Žena z minulosti* R. Schimmelpfenniga, Molièrova *Lakomce* či inscenaci hry Nis-Momme Stockmanna *Světa plný zuby*. Režirovala také hry svého „dvorního dramaturga“ M. Buszewicze *Zločin* (volně podle W. Gombrowicze) a *Tah*, vlastní adaptaci pohádkových příběhů *Petr Pan*, kontroverzní monodrama *Akce Medea* či hru *Galgan* podle textu J. Murawského.

V roce 2014 měla premiéru divadelní adaptace novely *Morfium* autora S. Twardocha, která byla velmi příznivě přijata odbornou veřejností a získala řadu ocenění. Inscenace Jelinekové hry *Smrt a dívka* uvedená ve wrocławském Teatru Polském vyvolala skandál konzervativních kruhů mj. i kvůli herecké účasti dvou českých pornoherců.

Ewelina Marciniak se také věnuje divadelnímu vzdělávání dětí a mládeže.

WROCLAWSKI TEATR WSPÓŁCZESNY

Historie Teatru Współczesnego se začala psát po druhé světové válce, kdy toto divadlo působilo mj. pod názvem Teatr Młodego Widza (Divadlo mladého diváka). Když se v roce 1957 osamostatnil loutkoherecký soubor, byl název divadla změněn na Teatr Rozmaitości (Divadlo Rozmanitostí) a divadlo se přihlásilo ke generačním činoherním souborům; programově spolupracujícím s mladými tvůrci. Stalo se tak místem, kde debutovala řada osobností polského divadla a filmu.

V roce 1967 divadlo změnilo název na Teatr Współczesny (Současné divadlo), čímž byla deklarována snaha o angažovanou výpověď a umělecký experiment. V letech 1975–1984 byl ředitelem a uměleckým vedoucím divadla i u nás známý režisér a teatrolog Kazimierz Braun. V té době představoval Teatr Współczesny jednu z nejprogresivnějších polských divadelních

scén, se kterou úzce spolupracovalo množství významných tvůrců, mj. Tadeusz Różewicz.

V roce 2001 založila v rámci divadla Krystyna Meissner mezinárodní divadelní festival Dialog, který každé dva roky uvádí nejlepší inscenace světového divadla a je jedním z nejsledovanějších divadelních festivalů v Evropě.

V současné době Teatr Współczesny navazuje novými divadelními prostředky na svou velkou epochu padesátých, šedesátých a sedmdesátých let. Budova, ve které sídlí, disponuje třemi divadelními prostory: Velkou scénou pro 246 diváků, Podkrovní scénou pro 100 diváků a Malou scénou pro 45 diváků.

KRAKÓW

Henrik Ibsen

NEPŘÍTEL LIDU

Slavná tragikomedie o střetu poctivosti a ideálů s maloměstským a mediím. Publikem bouřlivě přijímaná inscenace v režii jednoho z předních evropských režisérů současnosti Jana Kláty

Doktor Tomas Stockmann odhalí, že voda v lázeňském městečku je v důsledku průmyslového znečištění zamořena choroboplodnými mikroorganismy. Když se však pokusí o nápravu, tvrdě narazí na politickou a společenskou realitu maloměsta. Stockmannův starší bratr Peter, starosta a akcionář továrny, která vodu znečišťuje, vznese proti Stockmannovi vážné námitky: ekonomická prosperita vyhledávaných lázní bude v případě „skandálu“ vážně ohrožena. Doktor Stockmann chce přesto svá zjištění publikovat v místních novinách, a donutit tak městskou radu k výměně a přeložení špatně položeného vodovodního potrubí. Ukáže se však, že jde o požadavek mající v prostředí úzce provázaném s ekonomickými zájmy a touhou po ničím nerušeném klidu doslova revoluční potenciál. Inscenace klade palčivé otázky, zda je v komercializované společnosti ovládané médii vůbec možná skutečná transparentnost a čím se cítí být lidé vlastně ohroženi víc – jestli pokrytectvím a jedovatými poměry nebo tím, že je na tyto problémy poukazováno.

Režie: Jan Klata

Dramaturgie a úprava textu: Michał Buszewicz

Scénografie, kostýmy a světla: Justyna Łagowska

Choreografie: Maćko Prusak

Hudba: Robert Piernikowski

Billing: Bogdan Brzyski

Starosta Peter Stockmann: Radosław Krzyżowski

MUDr. Tomas Stockmann: Juliusz Chrzastowski

Nakladatel Aslaksen: Zbigniew Kosowski

Kapitán Horster: Paweł Kruszelnicki nebo Bolesław Brzozowski

Morten Kill: Zbigniew Ruciński

Pani Stockmannová: Małgorzata Zawadzka

Petra: Monika Frajczyk

Redaktor Hovstad: Michał Majnicz

Děti: Ania Komorek a Maciek Trybu

Představení se hraje 2:10 hod. bez přestávky.

České titulky.

Polský divadelní režisér, dramatik a fejetonista, jedna z nejnámějších polských divadelních osobností evropského formátu. Na svém kontě má více než třicet inscenací režirovaných v Polsku, Rakousku a Německu. Narodil se 24. února 1973 ve Varšavě v rodině, která byla činná v hnutí Solidarita. Dva roky studoval režii na divadelní akademii ve Varšavě, ve třetím ročníku však přešel na studia na divadelní akademii v Krakově (PWST), kde studoval u Krystiana Lupy.

Po studiích se věnoval různým profesím: působil mj. jako copywriter, hudební publicista či režisér televizní talk-show. Klatovým režijním debutem byla inscenace Gogolova *Revizora* přenesená do polských sedmdesátých let minulého století uvedená v divadle ve Wałbrzychu (2003). Inscenace stála na počátku Klatových snah dotýkat se skrze „divadelní koláže“ poskládané z citací různých děl, souvislostí, oblastí a forem aktuálních politických otázek a znepokojivých společenských, historických i uměleckých témat. Sám vnímá režii jako „divadelní samplerství“ – přistupuje k ní podobným způsobem, jakým k hudbě přistupují DJ.

Klatovy inscenace jsou vždy společensky a politicky angažované a proto často vyvolávají diskuze, kontroverze a skandály. Jeho tvorba vzniká na základě klasických divadelních textů, které však výrazně upravuje, nových dramatických děl či vlastních autorských divadelních textů.

Z inscenací Jana Klaty jmenujme např. *Vatikánské kobky* podle A. Gida (Teatr Współczesny, Wrocław) o falešném a povrchním vnímání víry, *H.* podle Shakespearova *Hamleta* (Teatr Wybrzeże, Gdaňsk) inscenovanou jako kritiku nového režimu, který vytuneloval ideály protitotalitního hnutí Solidarita, *...dcera Fizdejki* podle hry S. I. Witkiewicze (Teatr Dramatyczny, Wałbrzych) dotýkající se vstupu Polska do Evropské unie, autorská dramatizace *Mechanického pomeranče* S. Kubricka a A. Burgesse (Teatr Współczesny, Wrocław) uvedený v podobě sugestivní moderní morality, *Fanta\$ie* podle hry J. Słowackého *Fantazie* (Teatr Wybrzeże, Gdaňsk) analyzující novodobý polský kapitalismus, *Tři stigmata Palmera Eldritch* podle sci-fi novely P. K. Dicka (Stary teatr, Krakov) o přijímání duchovního života v podobě narkotik, *Oresteia* podle Aischyla (Stary teatr, Krakov) o lidech lapených v soukolí lásky a nenávisti, *Případ Danton* S. Przybyszewské (Teatr Polski, Wrocław) o politickém populismu procházejícím napříč dějinami, *Koprofágové, neboli nenávidění, ale nepostradatelní* podle románu *Tajný agent* J. Conrada (Stary teatr, Krakov) či vlastní dokumentární hru *Transfer!* o poválečných osudech přesídlovaných Poláků a Němců (Teatr Współczesny, Wrocław) aj.

Jan Klata je držitelem řady ocenění, mj. hlavních cen těšinského festivalu Bez hranic, cen za režii, např. z festivalů v Katovicích, Opolí, Toruni, Gdaňsku, Wrocławu aj. Je mj. držitelem prestižní ceny Paszport časopisu Polityka, Ceny Konrada Swinarského (jednoho z nejvýznamnějších polských divadelních ocenění) a ceny Zlatý Yorick za nejlepší polskou interpretaci shakespearovských děl. Měsíčníkem Teatr byl vyhlášen nejlepším režisérem sezony 2007/2008. Od 1. ledna 2013 je ředitelem krakovského divadla Stary teatr. Jeho inscenace se několikrát představily na Mezinárodním festivalu Divadlo v Plzni a řadě dalších mezinárodních divadelních festivalech v Německu, Rakousku, Francii, Slovensku, Maďarsku aj. V Praze bude jeho dílo k vidění poprvé.

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném středoevropském kontextu?

Budoucnost vidím černě.

Jak byste přiblížil svou inscenaci?

Sex, drugs and mineral water.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Zatím nevím.

NARODOWY STARY TEATR IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ W KRAKOWIE

Jedno z nejvýznamnějších a nejstarších polských divadel bylo založeno v roce 1781. Stary teatr (Staré divadlo) proslul zejména v devatenáctém století, kdy byl jedním z nejdůležitějších polských kulturních center a střediskem divadelního reformátorství. „Krakovská škola“ reformující herecký styl podle moderních uměleckých směrů tehdy významně ovlivnila další polské scény. Velký význam měl Stary teatr také v době po druhé světové válce, kdy těžiště divadelní práce opět představovalo herectví a kvalitní repertoár zahrnující divadelní klasiku i nové polské a světové hry.

Legenda a vysoké umělecké renomé divadla byly v posledních desetiletích spoluvytvářeny velkými předními režisérskými osobnostmi polského a evropského divadla, jako byli a jsou např. T. Kantor, J. Grotowski, A. Wajda, K. Lupa, J. Grzegorzewski, K. Wiśniak, G. Jarzyna či K. Warlikowski. Od

roku 2013 je ředitelem tohoto celoevropsky významného divadla režisér a divadelní experimentátor Jan Klata. Repertoár divadla je tvořen inscenacemi současných textů i reinterpretacemi textů klasických, stejně jako novátorskými multimedialními a hudebními projekty (za Klatova působení se Stary teatr stal centrem současného umění a jeho reflexe – konají se zde semináře, komentovaná promítání inscenací zahraničních divadel, poslechy děl progresivních tvůrců radio artu, výstavy atp.). Stary teatr je otevřený mladým umělcům a programově uvádí texty, které vznikají přímo pro toto divadlo. Od roku 2009 je Stary teatr součástí sítě Mito21 sdružující nejprestižnější evropské divadelní scény.

PRAHA ●

Tomáš Dianiška

MLČENÍ BOBŘÍKŮ

Totalitní horor o nástrahách skautingu volně vycházející z neuvěřitelného příběhu československé korunové mince. Inscenace v režii předního českého režiséra mladé generace Jana Friče.

U devatenáctileté Bedřišky se zničehonic objeví příznaky podivné nemoci: dokáže rozdělát oheň bez pomoci podpalovače a zná všechny sloky z „Vlajka vzhůru letí“. Doktoři, psychologové a psychiatři jsou bezradní. Jediným možným řešením, jak dívku zachránit, se zdá být starobylá praktika vymítání. Již není pochyb, že nešťastná dívka je posedlá skautingem... Toto je příběh z dávných časů, kdy na Letné stály sochy Bohů a prostý lid se krčil pod jejich krutovládou. Jen několik lidí se jim dokázalo vzepřít a bojovat proti nim.

Hra Tomáše Dianišky je volně inspirována skutečným, přestože téměř neuvěřitelným příběhem československé jednorunové mince, která byla dána do oběhu v roce 1957 a platilo se s ní v našich zemích až do rozdělení Československa v roce 1993. Na líci mince byla vyobrazena mladá dívka sázející pravou rukou lípu a v levé držící mladé sazenice. Až donedávna přitom věděl jen málokdo, že dívkou na minci je mladá žena, která si v té době odpykávala desetiletý trest v komunistickém vězení, do nějž byla odsouzena v jednom z „monstrprocesů“ v roce 1954 za to, že vedla ilegální skautský oddíl.

Mlčení bobříků je asociativní divadelní koláž s prvky hororu a mysteriózního thrilleru o komunistickém režimu, jeho zastáncích i obětech a také o aktu lidské statečnosti, o kterém sice téměř nikdo nevěděl, ale který přesto znamenal odvážný políček do tváře mocných.

Režie: Jan Frič

Výprava: Lenka Odvárková

Hudba: F. X. Kalba

Dramaturgie: Ladislav Stýblo

Hrají:

Tomáš Dianiška

Tereza Dočkalová

Jan Hušek

Barbora Kubátová

Postavy a děje ztvárněné v inscenaci jsou skutečnými postavami a ději pouze volně inspirovány, inscenace není a nechce být zachycením historické reality.

Představení není vhodné do 15 let.

V představení se používá stroboskop a hlasitá hudba.

Představení se hraje 1:20 hod. bez přestávky.

Jeden z nejúspěšnějších režisérů současné mladé české divadelní generace se narodil v Košířích v roce 1983 a je spícím členem Společnosti Dr. Krásky. Studoval režii na DAMU pod vedením Jana Nebeského. V jeho inscenacích si přijdou na své hlavně milovníci nonsensu, poezie i bizarnosti a gagů, které jakoby se rodily v nejdivočejších snech.

Režiroval v mnoha českých a moravských divadlech inscenace nejruznějších autorů, druhů, typů a forem, mj. v Divadle DISK (R. Finger: *Ledový hrot / Kaltes Land*, kol. autorů: *Svést sv. Vladimíra* aj.), v Divadle Na zábradlí (N. Koljada: *Polonéza Ogiňského*, Molière, J. Frič, L. Ferenzová: *Tartuffe Games*, Euripidés, J. Frič: *Orestek*, A. P. Čechov: *Višňový sad*, M. O. Štědroň: *Velvet Havel*), v A studiu Rubín (T. Dianiška, P. Kolečko: *House of Love 1 - 3*, M. O. Štědroň: *Kabaret Hašek*, O. Šulc: *Deдалos aneb Podivuhodný let*, V. Klimáček: *Maso*, O. Novotný: *Hubte trampy, serou v lese* aj.), v Klicperově divadle v Hradci Králové (M. McDonagh: *Mrzák inishmaanský*, K. Poláček, J. Frič, J. Slouková: *Bylo nás pět*, V. Dyk, O. Novotný: *Krysař*, M. Rouabhi: *Fligny, koks a kutilové*, L. Lagronová: *Nikdy*), v Městském divadle Kladno (G. Feydeau: *Dámský krejčí*, D. Mamet: *Listopad*, H. Ibsen: *Přízraky*, P. Kolečko: *Vánoce ve Špekově*), v Divadle F. X. Šaldy v Liberci (L. Klemola: *Kokkola*), v HaDivadle Brno (H. Ibsen: *Stavitel Solness*), v Divadelní společnosti Masopust (F. Langer: *Andělé mezi námi*, J. Frič: *O hezkých věcech, které zažíváme*), v Divadle na cucky (J. Fosse: *Někdo přijde*), ve Strašnickém divadle (E. Tobiáš: *Redbull*, R. Goetz: *Válka*) aj.

Jeho inscenace hry T. Dianišky *Mlčení bobříků* uvedená v Divadle pod Palmovkou byla Divadelními novinami vyhlášena nejlepším inscenací měsíce.

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném středoevropském kontextu?

Mělo by fungovat jako místo diskuse, mělo by pomáhat udržet společnost na tenkém ostří šílenství, mohlo by znovunalezt slovo, mělo by si vzpomenout na poezii, mohlo by vyprovokovat drama a exhumovat hybrisy.

Jak byste přiblížil svou inscenaci?

Jde o pokus nazřít minulost v hyperbolizovaném pojetí horroru, a to ještě navíc optikou „těch zlých“. Jde o kabaret hrající si s popkulturou a špatným žaludečním stavem naší minulosti. Středoškolská besídka.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Jak které. Jsou tu undergroundové proudy, které stojí za to sledovat, jako třeba Chemické divadlo ve Venuši, anebo lidi kolem Jana Kačeny, zůstanu-li u pražské „činohry“. Je tu silná scéna (nejen) tělesného divadla (Spitfire Company např.), současné výtvarné umění je často velmi performativní, máme tu stále nádherně fungující ochotnické divadlo, a to nejen ve východních Čechách... Ovšem to stávající „kamenné“, společností nejméně dotované, to jakoby se nějak zastavilo, a snad i začalo couvat. Pamatujete, co se u nás v „kamenném“ divadle dělo na konci 90. let a na začátku tisíciletí? Velká divadla se bojí, rezignovala na svou funkci kultivovat diváka, podkuňují obecnému vkusu, zaklínají se zábavou, neprovokují, řeší návštěvnost, jelikož živoří, uzavírají se do sebe a nerozhlížejí se kolem (i v rámci státu, o zahraničí nemluvě; kde je oproti tomu například české výtvarné umění?), zahnívají, teplo a smrádek, nepracují na herectví. Nemají peníze. Tady je nějaká změna na spadnutí. A to jak v divadlech samotných, tak v systému, jakým mají být financována, a také v jejich množství. Snad to dobře dopadne.

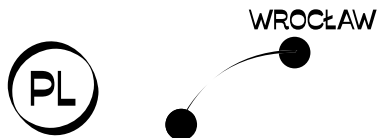
STUDIO PALM OFF DIVADLA POD PALMOVKOU

Již v osmdesátých letech minulého století byla vedle Velké scény Divadla pod Palmovkou zaměřené především na klasický divadelní repertoár uváděna komorně laděná představení ve foyeru divadla. V roce 1989 pro tyto účely vzniklo Divadlo na zkušebně, provoz na této scéně však poměrně záhy zanikl. V roce 2004 proto byl v Divadle pod Palmovkou vybudován zcela nový prostor Malé scény, který se nachází v podkroví hlavní divadelní budovy, kde bylo uvedeno několik komorně laděných inscenací. Od roku 2007 byl tento prostor poskytován i spřáteleným divadelním souborům.

V roce 2013, po příchodu ředitele a uměleckého šéfa Michala Langa, získal prostor Malé scény nové dramaturgické zaměření a byl adaptován pro potřeby experimentálního divadla určeného pro cca 75 diváků. Studio PALM OFF je platformou zejména pro „punkové“ divadelní hledání, jevištní, výtvarné

a dramatické experimenty, zkoumání hranic divadelnosti a prověřování nových dramatických textů.

V rámci Studia PALM OFF byly doposud uvedeny inscenace politického kabaretu *Miloš Ubu*, hrabalovské mediální studie *Hrabe ti? aneb Hrabal*, současné polské hry *Dva ubohý Rumuni*, *co mluvěj polsky* a ve spolupráci s Divadlem F. X. Kalby pak úspěšné autorské inscenace *1000 věcí, co mě serou*, *Přísně tajné: Hrubá nemravnost* a *Mlčení bobříků*. V rámci Studia PALM OFF působí také divadlo Cabaret Calembour.

Werner Schwab

PREZIDENTKY

Jejich vnitřní životy jsou slabé, jejich vzpomínky jalové, jazyk primitivní ... Sugestivní hra o třech ženách a jejich vzpomínkách na události, které se nikdy neodehrály. Inscenace zakladatele polské nové divadelní vlny Krystiana Lupy

Tuto komorní hru nejhranějšího německy píšícího dramatika současnosti, Rakušana Wernera Schwaba (1958–1994), nechtělo za jeho života žádné rakouské divadlo dlouho inscenovat. V roce 1994 však byla uvedena slavná inscenace ve vídeňském Burgtheateru, která se stala jedním z nejdůležitějších projevů nového rakouského divadla.

Ve hře se spojují prvky německého expresionismu, moderní poezie, černé grotesky, antických tragédií i tradic rakouského lidového divadla do pozoruhodného divadelního celku. Tři ženy scházející se v kuchyni jedné z nich se snaží čelit lidské nicotnosti, bezvýznamnosti a banalitě svých životů tím, že nahlas sní o krásnějších světech a lepších životech. V těch jejich totiž neexistuje nic jiného než televize, láska k papeži a podivně zmatený náboženský fanatismus, biologické tělesné procesy, sexuální představy a obsese, osamění, ponižující práce – a „vzpomínky“ na události, které se ve skutečnosti nikdy neodehrály...

Ženy jsou představitelkami spodnějších pater společnosti, které bychom nejraději neviděli. Jejich vnitřní životy jsou slabé, jejich vzpomínky jalové, jazyk primitivní, místy vulgární a zmrzačený a myšlenkové obzory se pohybují mezi maloměstáckou konvencí a krutostí. Přesto ale dokáží snít o věcech, které jsou svým zvláštním způsobem krásné. Navzdory vší primitivní brutalitě je Schwabova trojice žen živoucími a křehkými obrazy našich babiček, matek a dcer a jejich nejniternějších pohnutek, trápení a tužeb.

Režie, dramaturgie, scénografie a hudba: Krystian Lupa

Erna: Bożena Baranowska

Greta: Halina Rasiakówna

Mariedl: Ewa Skibińska

Panenka Marie: Aldona Struzik nebo Dominika Figurska nebo Anna Ilczuk

Představení se hraje 90 minut bez přestávky.
České titulky.

KRYSTIAN LUPA

Významný polský divadelní režisér, scénograf, grafik, autor dramaturgií, překladatel a pedagog, u kterého studovali téměř všichni současní významní polští režiséři, mj. K. Warlikowski, G. Jarzyna či J. Klata. Krystian Lupa, jeden z nejznámějších divadelních režisérů Evropy a přední představitel nové polské divadelní vlny, který neustále svými inscenacemi překvapuje a posouvá vlastní svébytnou divadelní poetiku, se narodil 7. 11. 1943 ve městě Jastrzębie-Zdrój. Studoval fyziku na Jagellonské univerzitě v Krakově, v letech 1963–1969 pak grafiku na krakovské Akademii Sztuk Pięknych (Akademii umění). Později studoval také režii na Filmové, televizní a divadelní vysoké škole v Lodži a v letech 1973–1977 divadelní režii na divadelní akademii v Krakově (PWST).

Debutoval ve Starem teatru v Krakově v roce 1976 režii hry S. Mrożka *Jatka*, později působil v Teatru im. Cypriana Kamila Norwida v Jelení Hoře, kde se skupinou mladých herců hledal novou syntézu všech divadelních složek a novátorsky pracoval s divadelním časem a prostorem. Od roku 1984 působil zejména v krakovském Starem teatru, kde vytvořil řadu pozoruhodných inscenací (mj. hry či divadelní adaptace děl *Snílci* R. Musila, *Bratři Karamazovi* F. M. Dostojevského, *Kalkwerk* podle románu T. Bernharda či *Náměsíčníci* podle H. Brocha).

Lupovo divadlo bývá označováno jako „metafyzický realizmus“ a je postaveno na detailní psychoanalytické práci s „vnitřní krajinou herce“. Lupa odmítá jakýkoliv podbíživý kontakt s divákem a považuje drama za příliš svazující pro skutečnou tvůrčí vizi. Proto se většinou věnuje divadelnímu ztvárnění obtížně jevištně uchopitelných prozaických děl, jejichž témata jsou zejména rozpad systému hodnot, šílenství, utopické vize a jejich střet s realitou nedovolující jejich naplnění. Zvláště intenzivně se věnuje etickým otázkám.

V inscenaci hry W. Schwaba *Prezidentky* (Teatr Polski ve Wroclawu, 1999) se pokusil nalézt křehkost v bezvýchodnosti a zmaru. V inscenaci podle románu T. Bernharda *Auslöschung – Vymazání* (Teatr Dramatyczny ve Varšavě, 2001) se mj. pokoušel vysvětlit, proč Rakušané podporovali Hitlera. V roce 2008 byla v krakovském Starem teatru uvedena jeho inscenace *Factory 2* podle vlastního textu o životě Andy Warhola.

V roce 2009 začal pracovat na dosud neukončeném triptychu *Osoba. Tryptych*. První část *Osoba. Marylin* byla věnována Marylin Monroe, druhá *Osoba. Tělo Simony* pak francouzské filozofce a mystičce Simoně Weil (2010).

V roce 2014 inscenoval ve wroclawském Teatru Polském vlastní divadelní adaptaci románu T. Bernharda *Mýcení*.

V současné době připravuje ve wroclawském Teatru Polském inscenaci Kafkova *Procesu*. Od roku 1983 je pedagogem a od roku 1993 profesorem divadelních umění na krakovské divadelní akademii (PWST), v letech 1990–1996 zde zastával funkci děkana fakulty režie. Je držitelem dvou nejvyšších polských divadelních ocenění: Ceny Konrada Swinarskiego a Ceny Leona Schillera. Obdržel také mnoho ocenění z polských a zahraničních festivalů a přehlídek a je držitelem rakouského Čestného kříže za vědu a umění prvního stupně, Evropské divadelní ceny, francouzského Řádu umění a literatury a Řádu polského znovuzrození (nejvyššího polského vyznamenání v oblasti umění a kultury).

Inscenaci Krystiana Lupy měli čeští diváci možnost vidět naposledy v roce 1996 v Plzni, představení v rámci Palm OFF festu 2016 bude prvním uvedením jeho díla v Praze.

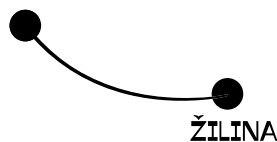
WROCLAWSKI TEATR POLSKI

Počátky divadla se váží k silné kulturní tradici města Wroclawu, ve kterém bylo počátkem dvacátého století (tehdy byla Wroclaw součástí Německa) šest stálých divadel a množství dalších menších scén a vareté. V roce 1906 k nim přibyl i nové divadlo nazvané jednoduše Schauspielhaus, které bylo ve dvacátých letech minulého století nejlepším operetním divadlem v Německu. V roce 1934 se divadlo přeměnilo na činoherní soubor zaměřený na uvádění náročnějšího repertoáru, tehdy jediný ve městě.

Na konci druhé světové války byla divadelní budova těžce poškozena. V roce 1945 vznikl činoherní soubor Teatr Polski (Polské divadlo), který od roku 1950 působí v renovované budově někdejšího Schauspielhausu. Divadlo s ambiciózním repertoárem a silným hereckým souborem dlouhodobě patří mezi nejlepší polské divadelní scény.

V roce 1994 postihl budovu divadla požár. V nově rekonstruované podobě byla otevřena roku 1996 inscenací A. Wajdy. V současné době provozuje tři divadelní scény: Scénu Jerzego Grzegorzewskiego, která sídlí v někdejší budově Schauspielhausu, Scénu Kameralnu sídlící poblíž centra města a scénu Na Świebodzkim, která se nachází v bývalé nádražní budově z roku 1874 a slouží jako variabilní divadelní prostor.

Teatr Polski dnes bezesporu představuje jedno z nejprogresivnějších a nejoceňovanějších polských činoherních divadel a jako takové je častým hostem mezinárodních divadelních festivalů a přehlídek.

Ivan Vyrpajev

OPILÍ

*Co když Bůh promlouvá ke světu přes ty, kteří jsou opilí?
Hořká hra současného ruského autora v režii uměleckého
šéfa oceňovaného žilinského divadla Eduarda Kudláče*

Hra jedné z nejrespektovanějších a nejkontroverznějších osobností současného ruského dramatu, výjimečného a rozporuplného Ivana Vyrpajeva, spojuje několik opileckých osudů odehrávajících se během jednoho večera. Obyčejní lidé vykonávající v běžném životě nejrůznější zaměstnání jsou opojeni „božským nápojem“, zasaženi okamžikem svobody a pravdy. Prožívají momenty, které posunují hranice, mění jejich životy a vytvářejí množství komických, ale přitom také mrazivě upřímných situací.

Na dně skleničky se ukrývají ty nejpodivnější, ale i nejzákladnější touhy. Touhy po lásce a pravdě, po něčem opravdovém a intenzivním. A opilci se stávají svého druhu proroky. Možnosti se zdají nekonečné a budoucnost se zdá slibovat vše, na co si lze vzpomenout. Jenže po každé opilosti přichází vystřízlivění... Inscenace je jedinečným a odvážným pokusem sledovat člověka ve chvíli, kdy se cítí zranitelně a božsky zároveň, v momentě opojení ducha a osvobození mysli. Protože narůstající množství vypitého alkoholu dělá z obyčejných lidí proroky, schopné vidět pravdu a aspoň na chvíli se dotknout skutečnosti.

Režie: Eduard Kudláč

Scéna a kostýmy: Eva Kudláčová–Rácová

Hudba: Martin Burlas

Dramaturgie: Lenka Garajová

Marta: Erika Havasi

Mark: Boris Zachar

Laura: Michaela Halcinová

Magda: Lucia Jašková

Laurence: Peter Oszlák

Gustáv: Ján Dobřík

Lora: Ivana Kubáčková

Karl: Braňo Bačo

Linda: Juliána Ol'hová

Max: Matúš Kvietik

Gabriel: Michal Režný

Róza: Iveta Pagáčová

Představení se hraje 90 minut bez přestávek.

Jeden ze současných nejrespektovanějších slovenských divadelních režisérů se narodil 28. října 1972 v Žilině. Vystudoval divadelní režii na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě a účastnil se kurzu Summer Academy for Performing Arts v Sofii.

Do divadelního povědomí pronikl jako zakladatel divadelního Phenomenontheatre, které bylo činné v letech 2000–2008. Režioval zde mj. hru R. Garcíi *Koupil jsem v IKEA lopatu na vykopání vlastního hrobu* (2005), která získala Zvláštní cenu poroty slovenského festivalu Nová dráma a hlavní cenu festivalu DIV 2006 Trnava. Inscenace hry R. Schimmelpfenniga *Předtím/Potom* v jeho režii (2007, SKD Martin) získala Cenu festivalu Nová dráma 2008 za nejlepší inscenaci současné světové hry. První část z trilogie *Nakrm hada na své hrudi (sentimentální koncept/skica). Part I.: Stamina report* (2007, Phenomenontheatre & Stanice Žilina – Záriečie) získala ocenění Překvapení festivalu Nová dráma 2008. Inscenace hry S. Belbela *Mobil* (2008, MD Žilina) získala Cenu za nejlepší inscenaci současné světové hry na festivalu Nová dráma 2009.

Za režii inscenace hry R. Schimmelpfenniga *Žena z minulosti* (2009, Městské divadlo Žilina) získal E. Kudláč cenu Literárního fondu. Od roku 2009 je uměleckým šéfem Městského divadla Žilina, které profiluje jako divadlo s odvážnou dramaturgií, zaměřenou na současné slovenské a zahraniční texty nebo nekonvenční interpretaci klasiky.

V roce 1997 získal slovenské ocenění Dosky v kategorii Objev roku za inscenaci hry L. Klímy *Jsem absolutní vůle* (VŠMU). Inscenace hry H. Müllera *Popis obrazu / Bildbeschreibung* (1999, Městské divadlo Žilina) v jeho režii byla prezentovaná na mnohých mezinárodních festivalech.

Jeho inscenace *Korektura korektury* (2000, J. A. V. Theatre & Palác Akropolis Praha) mnohokrát hostovala v zahraničí (Novosibirsk, Atény, Dortmund, Regensburg).

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném střeoevropském kontextu?

Nijako zvlášť inak, ako tomu bolo doteraz. Hlavnou úlohou bude mapovať totalitarizmus a robiť strážneho psa demokracii. To v politickej rovine. V tej filozofickej si bude ďalej klast otázky, na ktoré neexistuje odpoveď. V každom prípade by som úlohu divadla nejako extra neprečenoval.

Jak byste přiblížil svou inscenaci?

Je to inscenácia hry o slobode a pravde. Je obrazom vzťahov zbavených predsudkov a stereotypov. Vyrpajev použil alkohol, aby zbavil postavy zodpovednosti, konzekvencií a strachu. To, čo počujeme, je zbavené ornamentu, stáva sa pravdou, ktorú v konvenčnom stave nie sme schopní pripustiť. Paradoxne sa jedná o istý typ vytriezvenia prostredníctvom alkoholu.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Súčasnú českú divadlo vnímam viacmenej len prostredníctvom mojej práce v divadlách v Čechách. Symptomatické nielen pre české divadlo, ale pre európske divadlo a kultúru vôbec, je ostrá perforácia umeleckého ega cez membránu zodpovednosti, morálky a empatie. Relativizácia hodnôt a umelé sústredenie na jedinečnosť umelca je smrteľný koktejl, ktorý celá inštitucionalizovaná európa dobrovoľne popíja.

MESTSKÉ DIVADLO ŽILINA

Tradice žilinského profesionálneho divadla sahá do roku 1950. Tehdy v Žilině sídlilo Divadlo pracujících z Povážské Bystrice. Protože se Žilina stávala důležitým administrativním centrem, přesídlilo Divadlo pracujících do Žiliny natrvalo. V roce 1969 však byl profesionální soubor zrušen.

Současný soubor žilinského divadla vznikl 1. ledna 1992 jako první nestátní slovenské repertoárové divadlo. V letech 1995 a 1996 byly jeho součástí dvě samostatné složky – Činohra Městského divadla Žilina a Divadlo Maják, jež bylo původně amatérským divadelním souborem, který se v roce 1990 profesionalizoval a zaměřoval se na představení pro děti a mládež. V roce 1996 byl profesionální činoherní soubor zrušen a v žilinském divadle nadále hráli pouze členové souboru Maják, který se postupně transformoval a začal se věnovat i repertoáru pro dospělé diváky.

Mezi lety 1999 až 2003 proběhla rekonstrukce divadelní budovy, po jejímž ukončení přestalo Divadlo Maják používat svůj původní název a začalo vystupovat výhradně pod hlavičkou Městské divadlo Žilina. Od té chvíle se začaly psát dějiny ambiciózního pokusu najít novou tvář divadla opřenou o nekonvenční interpretace klasiky i neověřené divadelní texty. Inscenace žilinského divadla jsou odbornou veřejností považovány za vysoce inspirativní a novátorské.

Tomáš Vůjtek

SLYŠENÍ

Cenami ověřená divadelní podoba soudního procesu s Adolfem Eichmannem, jedním z architektů holokaustu. Inscenace v režii Ivana Krejčího, uměleckého šéfa Komorní scény Aréna vyhlášené Divadlem roku

Hra čerpající ze života Adolfa Eichmanna (1906–1962), jednoho z největších německých válečných zločinců, který organizoval masové vyvražďování evropských Židů. Eichmann pověřený organizací transportů a významnou měrou spoluodpovědný za holokaust byl po skončení války internován pod falešným jménem v zajateckém táboře, odkud však uprchl. Ukrýval se v Argentině, kde vedl poměrně klidný život (mj. vlastnil králičí farmu). Zde však byl vypátrán izraelskou tajnou službou a unesen do Izraele, kde byl postaven před soud. Eichmann se při soudním procesu cynicky hájil tím, že pouze plnil rozkazy a k Židům prý nepocítoval žádnou zášť. Jsou však také zdokumentovány jeho výroky, v nichž se ke své účasti na genocidě hrdě hlásí. Eichmannův proces trval od 11. dubna do 14. srpna 1961 a na jeho závěru byl Eichmann odsouzen k smrti. Krátce před půlnocí 31. května 1962 byl popraven, jeho tělo bylo spaleno a popel rozptýlen nad mezinárodními vodami. Šlo o zatím jediný trest smrti vykonaný civilním soudem v dějinách státu Izrael.

Kariéra nacistického zločince, jenž chce samotnému pánu bohu vyličit svou verzi událostí, je ve hře Tomáše Vůjtky konfrontována s osudy ostravských, katovických a vídeňských Židů, kteří byli v říjnu 1939 deportováni ve dvou transportech do tábora v Nisku nad Sanem (dnešní východní Polsko). Právě tyto dva transporty organizované Eichmannem byly vůbec prvními transporty evropských Židů...

Režie: Ivan Krejčí
Scéna: Milan David
Kostýmy: Marta Roszkopfová
Hudba: Nikos Engonidis

Eichmann: Marek Cisovský
Vlastička: Alena Sasínová Polarczyk
První kolega: Petr Panzenberger
Druhý kolega: Šimon Krupa
Rabín: Vladislav Georgiev
Paní: Tereza Cisovská
Manžel: Ondřej Malý
Hans Frank: Albert Čuba
Neporazitelný: Josef Kaluža
Otec: Pavel Cisovský

Představení se hraje 2:30 hod. s přestávkou.

Významný český divadelní režisér se narodil 9. dubna 1966 v Opavě. V roce 1983 se vyučil důlním elektromontérem, o dva roky později složil maturitu na střední průmyslové škole. Dva roky studoval na Vysoké škole báňské v Ostravě, po absolvování základní vojenské služby se zprvu živil jako umyvač oken, posunovač a redaktor TV 19 Plzeň. V letech 1992 až 1997 studoval režii na DAMU. V letech 1997–1998 působil jako režisér ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti, v letech 1991–1998 jako režisér a umělecký šéf v Městském divadle v Karlových Varech. Režiroval také v Klicperově divadle v Hradci Králové či ve Slezském divadle Opava a krátce působil jako pedagog na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.

Od roku 2005 je uměleckým šéfem a režisérem Komorní scény Aréna Ostrava, která se za jeho působení stala jedním z nejvýraznějších a odborníky nejvýše hodnocených divadel u nás – mj. byla dvakrát vyhlášena Divadlem roku (2013, 2015). Z režii uvedených v Komorní scéně Aréna: L. Klíma: *Lidská tragikomedie*, W. Shakespeare: *Sen noci svatojánské*, P. Marber: *Na dotek*, M. Ravenhill: *Polaroidy*, A. P. Čechov: *Racek*, D. Farr: *Brýle Eltona Johna*, G. Tabori: *Goldbergovské variace*, E. A. Longen: *Dezertér z Volšan*, S. O'Casey: *Penzion pro svobodné pány*, A. P. Čechov: *Višňový sad*, W. Shakespeare: *Hamlet*, A. V. Suchovo-Kobylin: *Tarelkinova smrt*, T. Vůjtek: *S nadějí i bez ní*, N. V. Gogol: *Hráči*, G. Grekov, J. Muravickij: *Neuvěřitelné příhody Julie a Nataši*, T. Vůjtek: *Slyšení*, W. Shakespeare: *Něco za něco* aj.

Režiroval také v dalších moravských a českých divadlech – v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě nastudoval hru P. Vogel: *Nejstarší řemeslo* a opery G. Donizettiho, F. Romaniho *Anna Bolena* a U. Giordana a L. Illica *Andrea Chénier*, v Divadle F. X. Šaldy v Liberci inscenoval Gogolova *Revizora* a v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích hru D. Gieselmanna a K. Schumachera *Louis a Louisa*. V Národním divadle v Brně režiroval hru V. Katchy a J. Sibreho *Hostina dravců* a v Národním divadle v Praze operu A. Boita: *Mefistofeles*.

Od roku 2009 byl členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, od června 2014 je jejím předsedou. Pro Divadlo pod Palmovkou připravil inscenaci Shakespearovy komedie *Večer tříkrálový*.

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném středoevropském kontextu?

To vždy záleží na divadle samotném, zda otevírá témata, která visí ve vzduchu, a vede dialog o tom, co žijeme. Aby to mělo skutečný dosah, pak by bylo důležité, aby to nebyly „osamělé“ činy jednotlivých divadel či osobností. Možná by pak divadlo mělo významnější vliv na veřejnou debatu a možná by to něco znamenalo.

Jak byste přiblížil svou inscenaci?

Tomáš Vůjtek napsal trilogii o našich moderních dějinách, která není historií, ale dramatickou reflexí. Slyšení je hra o určitém způsobu evropského myšlení, jehož důsledkem je naprostá zvrácenost. Ne náhodou tento typ myšlení ve hře ztělesňuje Eichmann, který, jak sám říká, je pouhý vykonavatel. Ale duch Eichmanna je pořád s námi jako součást evropského dědictví.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Nejvíce jako osamělé snažení jednotlivců bez vědomí kontextu. Módní vlny, které tu vynesou toho či onoho. Ale nakonec je to všechno trochu jedno. Jako PR je to super, ale to má být všechno?

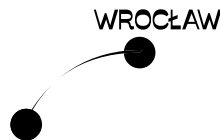
KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

Je nástupnickou organizací bývalého Divadla hudby, které působil v Ostravě od roku 1951 a které se od roku 1992 postupně transformovalo do podoby komorní divadelní scény zaměřené na novou a experimentální dramatikou. V roce 1994 přijalo divadlo název Komorní scéna Aréna.

Novému divadlu se podařilo rychle najít originální styl založený na netradičním vidění klasických děl, nejen těch primárně divadelních. Řada objevených titulů i netradičně nahlížená divadelní klasika zařadily Komorní scénu Aréna mezi nejprogresivnější divadelní scény u nás. Některá představení se stala doslova kultovními. Od sezony 2005/2006 se Komorní scéna Aréna přesunula do renovované budovy, kde disponuje divadelním sálem pro 100 diváků.

Divadlo bylo mnohokrát nominováno na různé divadelní ceny a v mnoha případech se stalo jejich držitelem. Např.

v roce 2013 získala Komorní scéna Aréna několik prestižních ocenění za nejlepší herecký výkon a nejlepší inscenaci roku. O rok později získala prestižní ocenění za nejlepší inscenaci roku a byla vyhlášena Divadlem roku 2013 jako první ostravské a moravské divadlo vůbec. Za rok 2015 pak Komorní scéna Aréna získala celou sérii prestižních ocenění, když v anketě Divadelních novin obdržela ceny v kategoriích Talent roku, Nejlepší poprvé uvedená česká hra, Inscenace roku, Mužský herecký výkon a byla vyhlášena Divadlem roku 2015.

Artur Pałyga

UPROSTŘED SLUNCE HROMADÍ SE POPEL

Představení s loutkami a herci pro dospělé o jednom tragickém požáru a hledání smyslu života. Inscenace plná humoru, napětí a dojetí úspěšné mladé režisérky Agaty Kucińskiej

Základní téma inscenace je ryze existenciální: Lucy umírá během požáru ve svém panelovém bytě a diváci jsou svědky jejího přechodu ze světa živých do neznámých prostorů. Právě tento okamžik mezi bytím a nebytím je místem k zamýšlení nad vykonanými skutky – je to čas pochopení vlastního já iniciovaný náhlým, dramatickým odchodem ze života. Spolu s Lucy se za životem ohlížejí také postavy Plamínku a Jiskřičky, které se jí snaží uklidnit a vysvětlit jí, co se stalo, ale zároveň do věcí vnášejí také chaos.

Paralelní příběhy zachycují osudy dalších obyvatel domu zachváceného požárem, například rodičů s ochrnutým synem, dívky dovídající se o smrti matky nebo ženy nevyléčitelně nemocné strachem o své dítě. Všichni hledají smysl v utrpení, které je potkalo, snaží se najít jeho příčiny. Něco se podaří, většinou však zůstane hledání bez odpovědi. Emotivně vypjaté a dramatické situace přitom plynule přecházejí v situace komické a řád se téměř bez přestání prolíná s chaosem. Inscenace *Uprostřed slunce hromadí se popel* vypráví o nejuniverzálnější lidské potřebě: o neustálém hledání smyslu života a touze po harmonii. Prostředkem života se však plíží smrt...

Režie a adaptace: Agata Kucińska

Scénografie: Mirosław Kaczmarek

Hudba: Sambor Dudziński

Hrají:

Radostaw Kasiukiewicz

Agata Kucińska

Anna Makowska-Kowalczyk

Tomasz Maśląkowski

Představení se hraje 90 minut bez přestávky.
České titulky.

Narodila se 26. února 1981 ve Wratislawi. V roce 2005 vystudovala loutkoherectví na Vysoké divadelní škole ve Wroclawu (PWST). Již od roku 2002 spolupracovala s wroclawským nezávislým divadlem Ad Spectatores, od ukončení studií působí jako režisérka a herečka ve wroclawském Teatru Lalek (Divadlo loutek) a vyučuje na wroclawské loutkoherectvé fakultě. V roce 2009 získala doktorát a v roce 2013 docenturu.

Obdržela řadu ocenění, mj. nejprestižnější polskou divadelní Cenu Leona Schillera pro mladého herce (2012) nebo Cenu Warty (česky lze volně přeložit jako „Stojí za to“) udělovanou prestižním deníkem Gazeta Wyborcza. Její inscenace *Sny* a *Svatí ze sídliště* získaly množství cen v Polsku i v zahraničí. V roce 2013 obdržela Cenu Františka Řezníčka na mezinárodním loutkářském festivalu Spectaculo Interesse v Ostravě.

Jaké vidíte možnosti, poslání a budoucnost divadla v současném středoevropském kontextu?

Divadlo je prostředkem, ale je také darem. Jeho tvůrci mají plné právo mluvit o čem chtějí a jak chtějí. Nerada bych definovala, co by divadlo mělo dělat a co již ne – stejně jako kterékoliv jiné umění je totiž projevem potřeby svobody. Tíše ale doufám v to, že divadlo bude moudré, spravedlivé a citlivé. Žiji v zemi, která ještě nedávno pečovala o svobodu a toleranci. Dnes se o tyto hodnoty bojím. Chtěla bych, abychom vůči nim nebyli lhostejní, abychom nebyli tak strašně lhostejní. Může divadlo střední Evropy mluvit společným hlasem? Ano a ne. Pohybujeme se v tak rozdílných souvislostech. Vždy se ale přitom jedná o konkrétní životy. Přála bych si proto, aby v divadle vždy šlo o život. Zkousím najít slova, která mi dovolí vyhnout se zbytečným frázím, ale není to snadné. To, co nás dnes spojuje, je strach z neznámého. Divadlo střední Evropy jako lék na strach...?

Jak byste přiblížila svou inscenaci?

Divadelní představení Uprostřed slunce hromadí se popel je příběhem, jehož hrdiny zastihujeme v různých momentech jejich života. Autor – a spolu s ním i my, tvůrci inscenace – chápe tuto chvíli jako okamžik, kdy Slunce dosahuje zenitu. Proto se naši hrdinové často nacházejí jakoby v momentu zastavení, v rozhodujícím a neodvratitelném momentu. A i když se některým postavám podaří tento moment překonat, neznamená to pro ně nutně vysvobození. Čas sice bude za chvíli plynout a ubíhat dál, ale je důležité, že ne každé postavě přinese osvobození. Čas je v našem představení personifikován Sluncem, které doprovází postavy v jejich nebytí, sleduje jejich úsilí a vysmívá se jejich dilematům.

Jak vnímáte současné české divadlo?

Tahle otázka, ještě než se na ni odpoví, musí nutně rozsvítit kontrolní světélko: Stop stereotypům! České divadlo pozorují zpoza jeho severní hranice. Jako herečka jsem měla možnost několikrát hrát v inscenacích českých režisérů, jako byli Petr Nosálek, Marek Zakostelecký, Jakub Krofta či Pavel Hubička. Všechna ta představení byla brilantní, nápaditá – ale především vytvořená s nezvyklým citem pro diváka.

WROCLAWSKI TEATR LALEK

Divadlo bylo založeno ve Wroclawu v roce 1946 pod názvem Teatr Lalki i Aktora (Divadlo loutky a herce). V roce 1948 soubor změnil název na Teatr Młodego Widza (Divadlo mladého diváka), původní zaměření na loutková představení se však v padesátých letech dostávalo do stínu činoherních představení pro mladé publikum. Proto se od něj v roce 1949 oddělila stálá scéna věnující se loutkovému divadlu, která posléze začala vystupovat jako Teatr Lalek (Divadlo loutek), zatímco původní Teatr Młodego Widza se později přeměnil v Teatr Współczesny.

Od roku 1962 sídlí Teatr Lalek v honosné budově bývalého klubu wroclawské Obchodní komory. Kromě inscenací určených dětskému publiku se divadlo již od šedesátých let minulého století zaměřuje také na tvorbu pro dospělé, ve které inovativně propojuje loutky s živými herci, a je vysoce oceňová-

no. V současnosti je Teatr Lalek jedním z největších a nejprogresivnějších polských divadel zaměřených na tvorbu pro děti a mládež, a proto je častým hostem domácích i zahraničních festivalů a pozitivně hodnoceno odbornou kritikou.

Současným uměleckým ředitelem divadla je režisér a dramatik Jakub Krofta, rodák z Českých Budějovic a někdejší umělecký vedoucí královehradeckého Divadla DRAK.

DOPROVODNÝ PROGRAM

ST 25 05 2016 22.00 STUDIO PALM OFF

Karbido

STOLEK

Mezinárodně úspěšné divadelně-hudební představení, ve kterém hraje hlavní roli unikátní akustický stůl vybavený speciální technologií

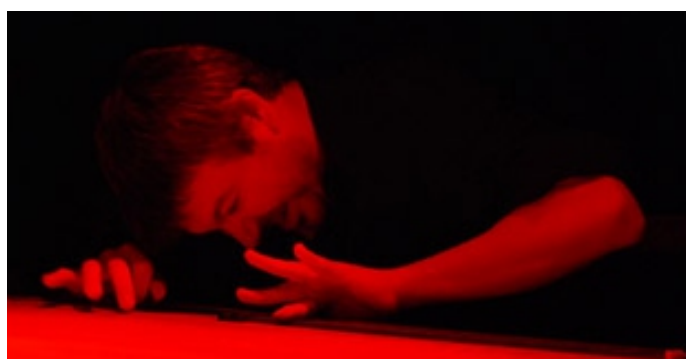
Karbido je polská experimentální hudební a multimediální skupina spojená s uměleckým sdružením Hermetyczny Garaż (Hermetická garáž – polské undergroundové uskupení věnující se audiovizuálnímu umění, hudbě, filmu a divadlu, založené v Krakově v roce 1990), v rámci kterého realizuje pod vedením Tomáše Sikory své projekty. Zatím nejznámějším a mezinárodně nejúspěšnějším projektem Karbido je „audio představení“ z roku 2006 *Stolik* (Stolek) – divadelní koncert hraný na dřevěném, elektroakustickém stole vyrobeném podle vlastního návrhu.

Jen do roku 2010 se tohoto pozoruhodného spojení „dělníků umění a dělníků dřeva“ společně hrajících známé melodie zcela netradičním a přitom nečekaně virtuózním způsobem uskutečnilo 200 představení v mnoha městech světa. V roce 2010 vznikl film *Karbido's The Table*.

V roce 2007 uvedlo Karbido další „audio představení“ *Katastrofa LZ 129 Hindenburg*, které ve stylu Orsona Wellese přinášelo živé vysílání z katastrofy kdysi největší vzducholodi světa. Od roku 2005 skupina spolupracuje s ukrajinským spisovatelem Jurijem Andruchovyčem – společně v roce 2006 vydali album *Samogon* (Samohonka), na které navázala série koncertních turné v Polsku a Ukrajině.

Karbido je autorem hudby k inscenacím různých polských divadel, např. pro Teatr Lalek ve Wroclawi, pro divadlo ve Gdyni nebo pro projekt *Cubus* realizovaný ve spolupráci krakovské Vysoké divadelní školy, pražské DAMU a bratislavské VŠMU. Od roku 2009 Karbido spolupracuje s Teatrem Polskiego Radia (Divadlem Polského rozhlasu) ve Varšavě – jeho hudba byla použita v mnoha rozhlasových inscenacích. V roce 2009 se členem Karbido stal perkusista Peter Conradin Zumthor spojený s etno-avantgardním hudebním uskupením Beat Bag Bohemia a downtempové elektronické skupiny Azeotrop.

WWW.KARBIDO.COM

PO CELOU DOBU
KONÁNÍ FESTIVALU ZKUŠEBNA

AGNIESZKA EWA BRAUN

TVARY ČASU

První polská multimediální instalace využívající 3D tisku k vytvoření objektů v lidské velikosti. Autorka je jednou z nejzajímavějších polských výtvarnic současné mladé generace

Agnieszka Ewa Braun se narodila 18. prosince 1990 ve městě Lwówek Śląski v Dolním Slezsku. Opakovaně zvítězila v několika básnických soutěžích, kde se prosadila také jako autorka vlastních básní (některé byly publikovány knižně). V roce 2009 začala studovat grafiku a multimediální umění na Akademii Sztuk Pięknych (Akademii umění) ve Wroclawi.

Od roku 2010 se úspěšně účastnila řady výstav a projektů v Polsku i v zahraničí. V roce 2014 ukončila studia projektem *Kształty czasu* (Tvary času) – první polskou multimediální instalací využívající nejnovější technologii 3D tisku k vytvoření objektů v lidské velikosti. Tento projekt byl vyhlášen nejlepší diplomovou prací katedry a prezentován na výstavě nejlepších diplomových prací uměleckých škol. Za své projekty, instalace a videoartová díla obdržela řadu ocenění.

VE WROCLAWI JSEM SE VYUČIL DIVADELNÍMU ŘEMESLU V TOM NEJLEPŠÍM SLOVA SMYSLU

ROZHOVOR S LEŠKEM WRONKOU O WROCLAWI,
POLSKU, PODPOŘE PALM OFF FESTU A JEHO
LÁSCE K DIVADLU

Narozen 16. 11. 1960 v Českém Těšíně. Producent, skladatel, textař, režisér, scénárista, zpěvák a herec. Manažer Ewy Farné, Haliny Mlynkové a Gabriely Gunčíkové. Autor hudby k písním Karla Gotta, Heleny Vondráčkové, Ewy Farné, Věry Špinarové, Haliny Mlynkové a dalších. Majitel společnosti Bontonland, a.s., největšího prodejce hudby v ČR a na Slovensku. Spolumajitel Lewron music center, organizátora hudebních Cen Anděl.

Co Vás přimělo k tomu, abyste se stal jedním ze sponzorů festivalu?

Když mě oslovil pan ředitel Michal Lang (nota bene rodák z Trince), že hodlá uspořádat divadelní festival a pozvat špičková divadla z Polska, a zejména pak z Wroclawi, a že by potřeboval finančně pomoci, tak jsem se dlouho nerozmýšlel. Důvodů bylo hned několik. Za prvé je herectví mým úplně prvním povoláním, a i proto mám k divadlu velmi vřelý vztah. Za druhé měly být na festival pozvány velmi zajímavé tituly z wroclawských divadel a já právě ve Wroclawi studoval herectví a tamní kulturně-filozofický génius loci mě ovlivnil na celý život. Cítím vůči tomuto městu tak trochu emocionální dluh, takže příležitost podpořit festival, na kterém se budou prezentovat wroclawská divadla, mě hodně zaujala.

V jakém slova smyslu Vás Wroclaw ovlivnila?

Studoval jsem herectví ve velmi vypjaté době. Končila komunistická totalita, byla Solidarność, pak vojenský stav. Jídlo bylo na lístky, cigarety na příděl – a k tomu revoluce! Místo tradiční školy jsme se učili v divadlech a na studentských kolejích, zkoušeli jsme po nocích ve foyer wroclawské Opery. Byla stanovená policejní hodina a za leccos hrozily docela drsné represe, které se odrážely i v kulturním dění. Tehdy ale ve Wroclawi působily takové divadelní veličiny, jako Grotowski, Braun nebo Tomaszewski... Hráli se autoři jako Mrożek, Różewicz, Gombrowicz, Miłosz... My jsme sice byli studenty „tradiční“ scény Teatru Polského, ale děkan Igor Przegrodzki, sám skvělý herec a ředitel divadla, tehdy dokázal přesvědčit i ty nejlepší lidi od Grotowského a herce nejlepšího pantomimického divadla Tomaszewského, aby nás učili. Také práce s Kazimierzem Braunem, ředitelem a režisérem Teatru Współczesného, byla něčím nezapomenutelným. Učili nás nejenom divadelnímu řemeslu v tom nejlepší slova smyslu, ale bez nadsázky i pohledu na divadlo, společnost, na život... Formovali náš umělecký vkus i životní postoj. Byla to skutečně výjimečná doba ve výjimečném městě a já měl obrovské štěstí, že jsem tehdy mohl ve Wroclawi studovat a žít.

Je o Vás známo, že jste především hudebním producentem a skladatelem. Ale vaše aktivity jsou velmi široké. Navíc ještě jste velmi aktivní v byznysu...

Do revoluce jsem se věnoval divadelnímu herectví a pak zpívání a skládání. Po revoluci jsem ale divadlem nemohl uživit svou rodinu, tak jsem se pustil do podnikání. Od pionýrských začátků jsem se dostal až do „velkého“ byznysu, ale pak jsem v určitém okamžiku usoudil, že to není to, co by mě v životě naplňovalo. Prodal jsem téměř všechna aktiva a začal se věnovat naplno hudbě. Vytvořil jsem multimediální meziná-

rodní show *Lewron orchestra*, objevil a následně vedl kariéru Ewy Farné, skládal písně pro české pěvecké špičky... Ale přece jenom jsem se podnikatelských návyků zbavit nedokázal, a tak jsem postupně koupil distribuci CD a DVD a následně i největšího prodejce hudby u nás. A tak kromě umělecké, producenské a manažerské práce ještě podnikám, naštěstí v branži, která mi je blízká.

Co zajímavého chystáte v nejbližší době?

Dokončil jsem polskou desku své ženy Haliny Mlynkové a píšu hudbu k filmu podle skvělého scénáře mého kamaráda Petra Šišky. Film bude hudební a kromě výborných českých herců (Martin Dejdar, Pavel Kříž) v něm budou hrát mladé polské hvězdy a speciální megastar Jaromír Nohavica. No a po prázdninách chystám v divadle Hybernia muzikál *Ferda Mravenec* – premiéra by měla být v březnu 2017. Po *Ferdovi* přijde čas na třetí dějství *Lewron orchestra* a v běhu je také několik hudebních klipů a produkce české desky mé ženy Haliny. Takže to mám docela nabitě!

Ptala se Ivana Wojtylová

PP

PALMOVKA PULZUJE!

NEJNOVĚJI NA REPERTOÁRU DIVADLA POD PALMOVKOU

DIVADLO
POD PALMOVKOU

William Shakespeare: VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE

Žádný sen není nespílnitelný... Jedna z nejslavnějších komedií všech dob v novém kabátě.

Shakespeareova hra je veselou a něžně poetickou komedií o nejrůznějších podobách a projevech lásky a sebelásky, brilantní a překvapivou hrou záměn. Jejimi ústředními hrdiny jsou k nerozeznání si podobní sourozenci Viola a Sebastian, kteří se jeden druhému ztratili během strašlivé bouře na moři a vzájemně se považují za mrtvé. Shledají se nakonec? A získají protějšky, které milují? Kdo je vlastně kdo a kdo koho miluje? Bystrý rozum, nápaditost a přející náhoda nakonec způsobí, že je pýcha a nadutost po zásluze potrestána a zlý osud překonán.

Příležitostí k dojetí, zasmání a překvapení je zde víc než dost – zvláště, když se do příběhu zamíchají ještě hosté a sloužící Olivina dvora, Tobiáš Říhal a Malvolio, kteří patří mezi nejoblíbenější postavy Shakespeareových her. *Večer tříkrálový* patří k těm moudře optimistickým hrám, které v pravém slova smyslu diváky baví.

Režie: Ivan Krejčí
Premiéra: 29. a 30. dubna 2016

Federico García Lorca: KRVAVÁ SVATBA

Strhující drama o vášni, pravidlech, matkách, nožích a li-dech, které sežehl milostný žár

Lorcova *Krvavá svatba* je příběhem dívky, kterou „pohládil oheň“ a vzniklý požár mohou uhasit pouze nejvzácnější tekutiny – krev pryšticí z ran a nikdy nevysychající proud ženských slz. Příběh mladé Nevěsty a jejích dvou mužů, nastávajícího manžela a bývalého nápadníka Leonarda, je plný divokého temperamentu, nezkrotnosti a v neposlední řadě také poezie a symboliky, která vychází z lidové obrazivosti, rituálů, písní a mýtů. Je příběhem exotickým a přitom důvěrně známým a srozumitelným, pracujícím se surrealistickými motivy a přitom svrchovaně tradičním s bezmála antickými rozměry. Jaký bude osud Nevěsty, když v den, kdy se otevírá země a sázejí nové stromy, skropí její svatební šaty krev obou jejích mužů? Jak hluboké jsou obavy a smutek Matky, která tuší, že přichází hodina krve?

Inszenace, která v roce 2013 zahájila současnou éru Divadla pod Palmovkou se nyní vrací v nové strhující podobě.

Režie: Michal Lang
Obnovená premiéra: 13. května 2016

Foto: David Turecký

VÍCE NA WWW.PODPALMOVKOU.CZ

DIVADLO
POD PALMOVKOU

PALMOVKA PULSESI!
THE LATEST ADDITIONS TO DIVADLO
POD PALMOVKOU'S REPERTOIRE

William Shakespeare: TWELFTH NIGHT, OR WHAT YOU WILL

No dream that couldn't be fulfilled exists... One of the most famous comedies of all times reworked

Shakespeare's *Twelfth Night* is a joyous and gently poetic comedy about forms and displays of love and self-love; it is also a brilliant and surprising play of confusion. The play centres on the twins Viola and Sebastian who are separated during a terrible storm at sea and think one another dead. Will they ever meet again? And will they get the ones they fall in love with? Who is actually who and who loves whom? Thanks to bright reasoning, resourcefulness, and chance, pride and arrogance get the punishment they deserve and all ends well.

Opportunities for emotion, laughter, and surprise are plentiful, especially when guests and servants from Olivia's household get involved in the plot, with Sir Toby Belch and Malvolio, some of Shakespeare's most popular characters, stealing the show. *Twelfth Night* is an optimistic play that truly entertains its audience.

Directed by: Ivan Krejčí
Opening night: April 29 and 30, 2016

Federico García Lorca: BLOOD WEDDING

Tragedy of passion, rules, mothers, knives, and people consumed by burning love.

Blood Wedding by Federico García Lorca is the story of a girl who has been "touched" by fire; the flames can only be extinguished by those rarest of fluids—blood pouring from wounds and an unending stream of woman's tears. The tale of the young Bride and two men, her Groom and a former lover, Leonardo, is at once wild and indomitable, but also full of poetry and symbolism based on folk imagery, rituals, songs, and myths. *Blood Wedding* is an exotic, yet familiar story. While it makes use of surrealist motives it is also extremely traditional and has dimensions of antique tragedy. What destiny awaits the Bride if, on the day the ground opens and new trees are planted, her wedding dress is soiled by the blood of both men? How deep are the worries and sorrows of the Mother who senses the upcoming hour of blood?

In 2013 Lorca's *Blood Wedding* opened the new era of Divadlo pod Palmovkou; the play returns in new and impressive form.

Directed by: Michal Láng
Renewed opening night: May 13, 2016

MORE AT WWW.PODPALMOVKOU.CZ

Photo: David Turecký

IN WROCŁAW, I'VE GOT TRAINED IN THE THEATRICAL PROFESSION IN THE BEST SENSE OF THE WORD

INTERVIEW WITH LEŠEK WRONKA ABOUT WROCŁAW, POLAND, HIS SUPPORT OF PALM OFF FEST, AND HIS LOVE OF THEATRE

Born in November 1960 in Český Těšín. Producer, composer, songwriter, director, script-writer, singer, and actor. Manager of Ewa Farna, Halina Mlynkova, and Gabriela Gunčíková. Author of lyrics for songs of Karel Gott, Helena Vondráčková, Ewa Farna, Vera Spinarová, Halina Mlynkova, and others. Owner of Bontonland, a.s., the largest producer of music in the Czech and Slovak Republic; co-owner of Lewron Music Center; organizer of Anděl Music Award.

What made you decide to become one of the festival's sponsors?

When Michal Lang, director of the Divadlo pod Palmovkou and a native of Trinec on top of it, told me about his intention to organize a theatre festival and invite the best theatre troupes from Poland, and especially from Wrocław, and asked for financial help, I didn't need to think long. For several reasons: First of all, acting is my first profession, which is why I am passionate about theatre. Second, the intention was to invite very interesting productions of Wrocław theatres. I studied acting in Wrocław and its cultural and philosophical spirit of place influenced me for the rest of my life. I feel emotionally indebted to this town, so the opportunity to support a festival presenting Wrocław theatres immediately caught my interest.

How has Wrocław influenced you?

I studied acting in a very tumultuous period. Communist totalitarianism was on its way out, the Solidarność movement was flourishing, and then came the military state of emergency. Food was sold by coupons, cigarettes were rationed, and then: revolution! Instead of studying in traditional school buildings, we studied in theatres and student halls; we rehearsed at nights in the foyer of the Wrocław Opera House. The few was announced and severe repressions were threatened for many things, and this was also reflected in cultural events. Back then, great theatre personas, such as Grotowski, Braun, or Tomaszewski worked in Wrocław; plays by authors such as Mrożek, Różewicz, Gombrowicz, Miłosz were staged... We studied at the "traditional" Teatr Polski, but the dean of the school, Igor Przegrodzki, a great actor and theatre director, managed to persuade the best students of Jerzy Grotowski and actors of the best pantomime theatre, the Tomaszewski Theatre, to teach us. Also, studying under Kazimierz Braun, theatre director and director of the Teatr Współczesny was an unforgettable experience. Not only did they teach us the theatrical profession in the best sense of the word, but gave us a perspective on theatre, society, life... They shaped our art preferences and attitude to life. It was a truly exceptional period of time in an exceptional town. I was extremely lucky to have had the chance to study and live in Wrocław back then.

You are best known as a music producer and composer. However, you do many other things; and you are very active as a businessman...

Until the Revolution in 1989 I mostly acted in theatre, sang, and composed music. But after the Revolution my acting wasn't enough to make ends meet, so I started with business.

What interesting projects do you have for the nearest future?

I've finished the Polish album of my wife, Halina Mlynkova, and I've recently composed the music for a film, whose great script my friend, Petr Šiška wrote. It will be a musical and in addition to excellent Czech actors, such as Martin Dejdar and Pavel Kriz, the film will also feature young Polish stars and one special megastar, Jaromír Nohavica. After the summer holidays, I'll start working on The Ferda Ant Musical in the Hybernia Theatre, whose opening night should be in March 2017. After that I will devote myself to the third act of the Lewron Orchestra. I also have several videos under way and the production of the Czech album of my wife Halina. So yes, I am quite busy!

Interview by Ivana Wojtylova

ACCOMPANYING PROGRAMME

WED 25 05 2016 10.00 p.m. STUDIO PALM OFF

REHEARSAL ROOM
THE EXHIBITION LASTS
THROUGHOUT THE FESTIVAL

karbido

THE TABLE

An internationally successful experimental theatre and music show, in which the main role is played by a unique acoustic table equipped with special technology.

Karbido is a Polish experimental music and multimedia group connected to the art platform Hermetyczny Garaz, Hermeneutical Garage, a Polish underground group dedicated to audio-visual art, music, film and theatre, founded in Krakow in 1990 and led by Tomasz Sikora. Karbido's best known and most successful project is its "audio performance" *Stolik* (The Table) from 2006. *Stolik* is a drama-concert played on a wooden, electro-acoustic custom-made table.

By 2010, this remarkable association of "art and wood workers", playing familiar tunes in untraditional and unexpectedly virtuosic ways, had appeared in over 200 performances around the world. In 2010, a film about the group, *Karbido's The Table*, was made.

In 2007, Karbido presented another "audio performance", *Kastrofa LZ 129 Hindenburg*, bringing a live broadcast, in Orson Welles's style, from the Hindenburg disaster, once the biggest airship of the world. Since 2005, the group has cooperated with the Ukrainian writer Yuri Andrukhovych; in 2006, they released the album *Samogon*, followed by a series of concert tours in Poland and Ukraine.

Karbido has also created music for many Polish theatres, including Teatr Lalek in Wrocław or the Gdańsk Theatre. Karbido also worked on the *Cubus* project, made in cooperation with Theatre Academy in Krakow, DAMU in Prague and VŠMU in Bratislava. Since 2009, Karbido has worked with Teatr Poiskiego Radia (The Polish Radio Theatre) in Warsaw; the group's music was used in many radio performances. In 2009, Karbido welcomed a new member, percussionist Peter Conradin Zumthor, connected to the ethno-avant-garde music group Beat Bag Bohemia and downtempo electronic group Azeotrop.

WWW.KARBIDO.COM

SHAPES OF TIME

AGNIESZKA EWA BRAUN

The first Polish multimedia installation using 3D printing to create human-sized objects. Its creator, Agnieszka Eva Braun, is one of Poland's most exciting young artists.

Agnieszka Eva Braun, one of Poland's most exciting young artists, was born December 1990 in Lwówek Śląski in Lower Silesia. While still in school, she repeatedly won poetry competitions, where she gained a reputation as a young poet of promise and skill, as well as began publishing her own work. In 2009, she began her studies of graphic design and multimedia art at the Academy of Fine Arts in Wrocław.

Since 2010, she has participated successfully in exhibitions and projects, both in Poland and abroad. In 2014, she graduated with her project *Kształy czasu* (Shapes of Time), the first Polish multimedia installation using 3D printing to create human-sized objects. Braun's project was declared the best graduation project of the department and shown at the exhibition on of the best graduation projects of art academies. Braun has also received a number of awards for her projects, installations, and video art works. Since 2015, she has been a member of the Polish Association of Artists and Designers.

Agata Kućńska was born February 1981 in Wrocław. In 2005, she graduated from Puppetry at the National Academy of Theatre Arts (PWST) in Wrocław. Since 2002, she has cooperated with Ad Spectatores, an independent theatre in Wrocław. Following her graduation, she worked as both a director and actor in the Teatr Lalek (Puppet Theatre) in Wrocław and teaches at the Puppetry Department at PWST. In 2009, she earned her Ph.D., and in 2013, she became an associate professor. Kućńska has received a number of prestigious awards, including Poland's most prestigious dramatic award, the Young Actor Leon Schiller Award (2012) and the Warty Award (meaning "worth it"), awarded by respected daily Gazeta Wyborcza. Kućńska's productions *Dreams and Saints from Housing Estate* each won a number of awards, both in Poland and abroad. In 2013, she received the František Režniček Award at the international puppetry festival Spectaculo Interesse in Ostrava.

What opportunities, missions and future of theatre do you see in today's Central European context?

Theatre is a tool and a gift. It gives artists the freedom to choose the form of their expression as well as its subject. I don't want to give lists of what theatre can do and what it shouldn't do. I live in a country that, until recently, nurtured freedom and tolerance. Today, I fear that these values are disappearing. I would like us not to be indifferent to it. You ask whether the theatre of Central Europe can speak in a united voice. Yes and no. We belong to different contexts. But always, someone's life is at stake. I mean, I'd like theatre to be a matter of life and death. I'm trying to find words that aren't well-worn phrases but it's not easy. And that's what we share at present. The fear of the unknown. Is the Central European theatre a remedy for fear?

How would you describe the performance presented at PALM OFF FEST 2016?

In the Heart of the Sun Pile up Ashes is a story in which the heroes are suspended in certain phases of their lives. The author and we, the authors of the performance, understand the time during which our performance goes on as the moment when the Sun reaches its zenith. This is why the heroes often find themselves on edge, at a point of non-return. For some of them, the passing time is important, as it takes them further into the future; yet unfortunately, it won't set free everyone. In our performance, time is embodied by the Sun, which keeps the heroes company in their temporal suspension. The Sun observes their efforts and laughs at their dilemmas. It resembles a bird's flight that occasionally helps someone.

What do you think about present-day Czech theatre?

This question, before any specific associations, switches on a red light saying: stop the stereotypical watch Czech theatre from behind the border. Yet as an actress I've had the chance to work with Czech theatre makers several times: Petr Nosálek, Marek Zakostelecký, Jakub Krofta, and Pavel Hubička. Each time, the result was a brilliant and entertaining performance, respectful to its viewer.

WROCLAWSKI TEATR LALEK

The theatre was founded in Wrocław in 1946 as Teatr Lalki i Aktora (Puppet and Actor's Theatre). In 1948, it changed its name to Teatr Miododego Widza (Theatre of Young Spectators); however, in the 1950s, its original focus on puppet shows was overshadowed by dramatic shows aimed at young audiences. For this reason, a new company was formed in 1949, focusing solely on puppet theatre. It became known as Teatr Lalek (Puppet Theatre), while Teatr Miododego Widza became Teatr Współczesny.

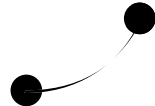
Since 1962, Teatr Lalek has been housed in the magnificent building of the former club of Wrocław's Business Chamber. Since the 1960s, alongside shows for children, the theatre has also focused on repertoire for adults: its innovative approach combines puppets and actors and is highly regarded. At present, Teatr Lalek is one of Poland's major progressive

MON 06 06 2016 5.00 p.m.
BEHIND THE CURTAIN
OF MAIN STAGE

MON 06 06 2016 8.00 p.m.
BEHIND THE CURTAIN
OF MAIN STAGE

WROCLAWSKI TEATR LALEK

WROCLAW

Artur Patyga

IN THE HEART OF THE SUN PILE UP ASHES

A show for adults with puppets and actors about a tragic fire and the search for the meaning of life. A performance by the young and successful director Agata Kucińska brimming with humour, suspense, and emotions.

The basic theme of the show is existential: Lucy is dying in a fire in her flat in a high-rise building; spectators witnessing her passage from the world of the living to the unknown. The short moment between existence and nonexistence offers space for the contemplation of one's deeds: it's the time for understanding one's "me", initiated by an abrupt, dramatic withdrawal from life. While looking over her life, Little Fire and Spark accompany Lucy; the pair try to calm her down and explain what happened, but they also cause chaos.

Parallel stories depict the lives of other inhabitants in the burning house: parents with a paralysed son, a girl receiving news about her mother's death, or a woman suffering from incurable fear for her child. All of them try to find meaning in their suffering and its cause. Some things are revealed, but most questions remain unanswered. Emotionally intense and dramatic situations transition smoothly into comical ones, and order almost incessantly mingles with chaos. *In the Heart of the Sun Pile up Ashes* is a tale of the most universal of human needs: the constant search for meaning in life and the desire for harmony. Yet, death crawls through one's life...

Directed and adapted by: Agata Kucińska
Stage design: Mirosław Kaczmarek
Music: Sambor Dudziński

Cast:
Radosław Kasukiewicz
Agata Kucińska
Anna Makowska-Kowalczyk
Tomasz Maśląkowski

Show duration: 90 minutes. No break.
Czech subtitles.

Ivan Krejčí, an important Czech theatre director, was born in April 1966 in Opava. In 1983, he finished his training as a mine electrician, and two years later passed his A-levels at technical school. He then studied for two years at the Technical University in Ostrava; following the completion of his army service, he earned his living by washing windows, shunting trains, and as a TV reporter. In 1992, after two unsuccessful attempts, he began studying directing at DAMU. He graduated in 1997 and spent a year as a director in Slovácké divadlo in Uherské Hradiště. Between 1992-1998, he was director and art director in Městské divadlo in Karlovy Vary. He also guest-directed with Klíperovo divadlo in Hradec Králové and in Slezské divadlo in Opava. Krejčí also briefly taught at Janáček's Conservatory in Ostrava.

Since 2005, Krejčí has been art director and director of Komorní scéna Aréna in Ostrava, which under his leadership became one of the most prominent and renowned theatres in the Czech Republic: the theatre won the Theatre of the Year award in 2013 and 2015. Plays staged in Komorní scéna Aréna include: *The Human Tragicomedy* by L. Klíma, *Midsommer Night's Dream* by W. Shakespeare, *Close* by P. Marber, *Polarsids* by M. Ravenhill, *The Seagull* by A. P. Chekhov, *Eton Johns Sunglasses* by D. Farr, *Goldberg Variations* by G. Tabori, *Dezertér z Volšan* by E. A. Longen, *Bedtime Story* by S. O'Casey, *The Cherry Orchard* by A. P. Chekhov, *Hamlet* by W. Shakespeare, *The Death of Tarelkin* by A. V. Sukhovo-Kobylin, *With Hope and without it* by T. Vůjtek, *The Gamblers* by N. V. Gogol, *Incredible Stories of Yulia and Natascha* by G. Grekov, Y. Muiravitsky, *The Hearing* by T. Vůjtek, and *Measure for Measure* by W. Shakespeare.

Krejčí has also guest-directed in Czech and Moravian theatres: in the Národní divadlo moravskoslezské in Ostrava he directed *The Oldest Profession* by Paula Vogel and *opera Anna Bolena* by G. Donizetti and F. Romani, and *Andrea Chénier* by U. Giordano and L. Illica; in Divadlo F. X. Šaldy in Liberec he directed *The Government Inspector* by Gogol; in Jihočeské divadlo in České Budějovice D. Gieselmann and K. Schumacher's *Louis and Louisa*. In the National Theatre in Brno, Krejčí directed V. Katcha and J. Sibre's *Le Hapas des fauves*; and in the National Theatre in Prague A. Boito's opera *Mefistofele*. In Divadlo pod Palmovkou he created the production of Shakespeare's comedy *Twelfth Night*. Since 2009, Krejčí has been a member of the Council for Radio and Television Broadcasting; in June 2014 he was named chairman.

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

Komorní scéna Aréna replaced its predecessor, the Theatre of Music, which had been active in Ostrava since 1951. Since 1992, the theatre has gradually changed into a chamber theatre focussing on new and experimental drama. In 1994, the theatre took a new name, Komorní scéna Aréna. The new theatre quickly found an original style based on unconventional approaches to classical pieces. Komorní scéna Aréna presented a number of lesser known works as well as fresh approaches to theatre classics; it soon became known as one of the most progressive theatre companies in the Czech Republic, attracting cult followings. In the 2005/2006 season Komorní scéna Aréna moved to the newly reconstructed building with an audience capacity of 100. In 2013, Komorní scéna Aréna received several prestigious awards for best actor and best performance of the year.

What opportunities, missions and future of theatre do you see in today's Central European context?

It always depends on the theatre itself whether it touches on pressing issues and leads a dialogue about the contemporary situation. If theatre is to have real impact, then it shouldn't be "lonely" acts of individual theatres or persons. Perhaps then, theatre would influence public debate more and perhaps it would mean something.

How would you describe the performance presented at PALM OFF FEST 2016?

Tomáš Vůjtek wrote a trilogy about our modern history, yet it isn't a description, it's a dramatic reflexion. The Hearing is about certain type of European thinking, whose consequence is total perversity. It is not a coincidence that in the play Eichmann embodies this type of thinking; as Eichmann himself said, he was only following orders. However, Eichmann's spirit remains with us as a part of our European heritage.

What do you think about present-day Czech theatre?

Most of all I see it as lonely striving of individuals lacking the knowledge of context; as fashionable waves bringing to the top this one or that one. However, at the end of the day, none of it matters. It's great as a PR but is that really it?

Tomáš Vůjtek

THE HEARING

Highly lauded theatrical version of the trial with Adolf Eichmann, one of the architects of the Holocaust; staged by Ivan Krejčí, art director of Komorní scéna Aréna, Theatre of the Year.

The Hearing is based on the life of Adolf Eichmann (1906-1962), major war criminal of WWII, the organizer of mass extermination of the European Jewry. Eichmann was entrusted with the organisation of transport and, to a large extent, was co-responsible for Holocaust. After the end of the war, he was interned under a false name in a prison camp, from which he escaped. Eichmann hid in Argentina where he led a quiet life and owned a rabbit farm. The Israeli secret service found him here and repatriated him to Israel, where he was put on a trial. During the hearing, Eichmann cynically defended himself, saying he had only carried out orders and felt no animosity towards Jews. However, statements in which Eichmann proudly adheres to his participation in the Holocaust are documented. Eichmann's trial lasted from April 11-August 14, 1961 and, at its end, Eichmann was sentenced to death. Shortly before midnight on May 31, 1962, Eichmann was executed, his body cremated and ashes spread above international waters. This has been the only death penalty carried out by the civil court of the State of Israel.

In his play, Tomáš Vůjtek confronts the career of a Nazi criminal who wants to describe his own version of events to God, with the destinies of Jews from Moravská Ostrava, Kato-wice and Vienna, deported in October 1943 in two transports to the camp in Nisko (today's Eastern Poland). These two transports, organized by Eichmann were the very first transports of European Jews...

Duration of the show: 2h30min.

Directed by: Ivan Krejčí
Stage design: Milan David
Costumes: Marta Roszkopfová
Music: Nikos Engonidis

Eichmann: Marek Císovský
Vlastička: Alena Sasínová Polarczyk
First colleague: Petr Panzenberger
Second colleague: Simon Krupa
Rabbi: Vladislav Georgiev
Mrs: Tereza Císovská
Husband: Ondřej Malý
Hans Frank: Albert Kaluža
Invincible: Josef Kaluža
Father: Pavel Císovský

Born in 1972 in Zilina, Eduard Kudlač is one of the most respected contemporary theatre directors in Slovakia. He graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava where he studied Theatre Directing. He participated at the Summer Academy for Performing Arts in Sofia, Bulgaria.

In 1997, Kudlač received the Dosky Awards' "Disco-very of the Year" for his production of Ladislav Klíma's *Jsem absolutní vlíe*. In 1999, he staged Müller's *Bildbeschreibung* in the Zilina Theatre, which was also shown at a number of international festivals. In 2000, he staged *Korektura korektury* for J. A. V. Theatre & Palác Akropolis Praha, which gave guest performances in Novosibirsk, Athens, Dortmund, and Regensburg.

In 2000, Kudlač founded the theatre association Phenomenontheatre, active until 2008. In 2005, he staged Rodrigo Garcia's *I Bought a Spade at Ikea to Dig My Own Grave*, which won him the Special Award of the Jury at Slovak festival Nova drama and the main award at the DIV festival in Trnava in 2006. Kudlač's 2007 production of R. Schimmelpfennig's *Before/After* in SKD Martin won the Award for the Best Production of Contemporary World Play at Nova Drama in 2008. In 2009, he won the same award for his production of S. Beilbe's *Mobil*.

The first part of the trilogy *Nakrm hada na své hru-di (sentimental concept/sketch)*. Part I.: *Stamina report* (2007, Phenomenontheatre & Stanice Zilina - Zártečie) was declared The Surprise of the Nova drama Festival in 2008. In 2009, he staged R. Schimmelpfennig's in the Zilina Theatre. The production received the Literární fond Award.

Since 2009, Eduard Kudlač has been art director of the Zilina Theatre. Under his leadership the theatre offers a bold programme, focussing on contemporary Slovak and international texts and unconventional interpretations of classical plays.

MESTSKÉ DIVADLO ŽILINA

Zilina's professional theatre goes back to 1950, when the Divadlo pracujúcih from Povážská Bystřica temporarily re-sided in Zilina. As the town developed into an important administrative centre, the Divadlo pracujúcih moved to Zilina permanently. However, in 1969, the professional theatre company was dissolved.

The present theatre company was created in January 1992 and became the first independent Slovak repertoire theatre. Between 1995-1996, it consisted of two parts: *Cinohra Mest-skeho divadla Zilina* and *Divadlo Maják*. Originally an amateur theatre company, Maják become professional in 1990, aimed mainly at children and youth audiences. In 1996, the professional company was dissolved, and the theatre housed only the Maják Company; after its gradual transformation, Maják included repertoire for adults.

What opportunities, missions and future of theatre do you see in today's Central European context?

Not particularly different from the role it's had until now. Its main task will be to map totalitarianism and to be the watchdog of democracy. That's the political level. At the philosophical level, theatre will keep asking itself questions that don't have answers. In any case, I wouldn't overestimate theatre's importance.

How would you describe the performance presented at PALM OFF FEST 2016?

The Drunk is about freedom and truth. It's a depiction of relations freed from prejudices and stereotypes. Vyrpaev used alcohol to strip the characters of responsibility, consequences, and fear. What we see has had any ornament removed: it's a truth we are incapable of accepting in a conventional state of mind. It's a paradox, but the sort of morning after brought about by alcohol.

What do you think about present-day Czech theatre?

I observe Czech contemporary theatre only through my work in Czech theatres. I think for Czech theatre, but also for European theatre and European culture in general, there is a symptomatic and sharp perforation of the artist's ego through the membrane of responsibility, morality, and empathy. Values are relativized and the artist's uniqueness becomes an object of artificial focus; together, this creates a deathly cocktail sip-ped voluntarily by all of institutionalized Europe..

Ivan Vyrypaev

THE DRUNK

What if God speaks to the world through those who are drunk? A bitter play by a contemporary Russian playwright, directed by Eduard Kudláč, art director of the well regarded Zilina theatre.

Ivan Vyrypaev, an exceptional author full of contrasts, is one of the most respected and controversial personalities of the contemporary Russian theatre. Set over the course of one evening, his play *The Drunk* brings together the destinies of several drunkards. Regular people, working in all sorts of jobs in their normal lives, are intoxicated by the "drink of Gods", stricken by a moment of freedom and truth. They experience moments that push borders, change their lives, and create a number of humorous, yet terribly honest situations.

At the bottom of a glass hide the weirdest and most basic desires: desires for love and truth, for something real and intense. Drunkards become prophets of a kind. The possibilities seem endless and the future promises anything one can think of. Unfortunately, after inebriation inevitably comes disillusion... *The Drunk* is a unique and courageous effort to observe man in a moment when he feels vulnerable and godly at the same time, in the moment of intoxication of the spirit and liberation of the mind: alcohol changes regular people into prophets capable of seeing the truth and touching reality, be it just for a moment.

Duration of the show: 90 minutes. No break.

Directed by: Eduard Kudláč
Stage design and costumes: Eva Kudláčová–Ráčová
Music: Martin Burtas
Dramaturgy: Lenka Garajová
Marta: Erika Havasi
Mark: Boris Zachar
Laura: Michaeľa Halcinová
Magda: Lucia Jašková
Laurence: Peter Ozlík
Gustáv: Ján Dobrik
Lora: Ivana Kubáčková
Karl: Braňo Bačo
Linda: Juliána Oľhová
Max: Matúš Kviečik
Gabriel: Michal Režný
Róza: Iveta Pagáčová

ŽILINA

Born in 1943 in Jastrzębie-Zdrój, Krystian Lupa is an important Polish theatre director, stage designer, playwright, graphic designer, translator, and teacher: many of Poland's most important contemporary theatre directors, including K. Warlikowski, G. Jarzyna, and J. Klata, studied under him. Krystian Lupa is a leading figure of the Polish New Theatre Wave. His performances highlight his specific poetic approach in constantly surprising ways. Lupa studied physics at the Jagiellonian University in Krakow and, between 1963-1969, graphic design at the Krakow Academy of Fine Arts. Later on, he studied directing at the Łódź Film School and between 1973-1977 theatre directing at the PSWT in Krakow.

Krystian Lupa debuted as director in the Stary Teatr in Krakow in 1976 with Sławomir Mrożek's *The Stalghuttenhouse*. Later on, he worked in the Teatr im. C. K. Norwida in Jeleniej Górze, where he and a group of young actors sought a new synthesis of all dramatic components, and applied innovative approaches to theatrical time and space. Since 1984, he has worked primarily in the Stary Teatr in Krakow, where he has staged a number of remarkable performances, including plays or dramatic adaptations of works, such as Robert Musil's *Die Schwärmer*, Dostoyevsky's *The Brothers Karamazov*, an adaptation of Thomas Bernhard's novel *The Lime Works*, and of H. Broch's *Sleepwalkers*.

Lupa's theatre is sometimes described as "metaphysical realism" and is built on detailed psychoanalytic work with the "inner landscape of actor". Lupa refuses to pander whatsoever to the spectator. In his eyes, drama is too limiting for a true creative vision, and he is interested in works difficult to render on stage. His productions deal with the disintegration of systems of values, insanity, utopian visions and their clash with reality, and thus with their failure. Lupa also deals intensely with ethical questions.

When staging W. Schwab's *Die Präsidentinnen* (Teatr Polski in Wrocław, 1999), he tried to find fragility in hopelessness and destruction; in his version of T. Bernhard's *Auslöschung* (Teatr Dramatyczny in Warsaw, 2001), he attempted to explain why Austrians supported Hitler. In 2008, he staged *Factory 2* in Stary Teatr in Krakow, based on his own text about Andy Warhol. In 2014, he staged in the Teatr Polski in Wrocław his personal dramatic interpretation of Thomas Bernhard's novel *Woodcutters*. At present, he is preparing, also in Wrocław, a production of Kafka's *Process*.

In 2009 he began working on his triptych *Persona*. The first part *Persona.Marilyn* is dedicated to Marilyn Monroe, the

WROCŁAWSKI TEATR POLSKI

The beginnings of the theatre are tied to Wrocław's strong cultural tradition: at the beginning of the 20th century, when Wrocław was still part of Germany, the town had six theatres and a number of smaller stages and a music hall. In 1906, a new theatre, Schauspielhaus, was added to the list. Schauspielhaus was an opera house, the best one in Germany of the 1920s. In 1934, the theatre changed to a drama company, showing mainly dramas, and was the only such theatre in the town.

At the end of WWII, the building suffered heavy damage. In 1945, the drama company Teatr Polski was founded. Housed since 1950 in the restored building of the former Schauspielhaus, the Polish Theatre has an ambitious repertoire and a strong actor's company. It has been one of the best Polish theatre stages for many years.

In 1994, the theatre burnt down and was reconstructed; it reopened in 1996. At present, the theatre has three stages: The Jerzy Grzegorzewski Stage, housed in the former building of Schauspielhaus; Scena Kameralna, situated near the city centre; and Na Świebodzkim, a stage in the former railway station built in 1874, and now a variable theatre space.

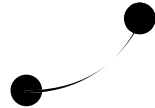
At present, Teatr Polski is one of Poland's most progressive and renowned theatres.

SUN 29 05 2016 5.00 p.m.
BEHIND THE CURTAIN
OF MAIN STAGE

SUN 29 05 2016 7.30 p.m.
BEHIND THE CURTAIN
OF MAIN STAGE

TEATR POLSKI

WROCLAW

Werner Schwab

DIE PRÄSIDENTINNEN

Their inner lives are shallow, their memories empty, their language primitive... A suggestive play about three women and their memory of events that never took place. Performed by the founder of the Polish New Theatre Wave, Krystian Lupa.

This chamber piece by contemporary German-writing playwright, Austrian Werner Schwab (1958-1994), was refused by many Austrian theatres during the author's life. In 1994, the play *Die Präsidentinnen* was famously staged in the Vienna Burgtheater and became one of the most important expressions of the new Austrian theatre.

The play combines elements of German Expressionism, modern poetry, black grotesque, ancient tragedies, and Austrian folk theatre traditions in a remarkable theatre piece. Three women meet in one woman's kitchen and try to face the human pettiness, insignificance, and banality of their lives by dreaming aloud about more beautiful worlds and better lives. In their lives, nothing exists but TV, their love of the Pope verging on religious bigotry, biological bodily processes, sexual fantasies and obsessions, loneliness, degrading work, and "memories" of events that in fact never took place...

The women are representatives of those parts of society that we'd rather not see. Their inner lives are shallow, their memories empty, their language primitive, sometimes vulgar and mutilated, and their mental horizons move between petty bourgeois conventions and cruelty. Yet they can still dream of beauty, albeit in their particular way. Despite their primitively brutal, Schwab's trio are lively and fragile images of our grandmothers, mothers, and daughters, and of their innermost motivations, sufferings, and desires.

Show duration: 90 minutes. No break.
Czech subtitles.

Directed by, dramaturgy, stage design, and music:
Krystian Lupa

Erna: Bożena Baranowska
Greta: Halina Rasiakówna

Marieli: Ewa Skibińska

Virgin Mary: Aldona Struzik / Dominika Figurska / Anna Ilczuk

Born in 1983 in Prague, Jan Frič is one of the most successful directors in the younger generation of Czech theatre makers and a sleeping member of the group Společnost Dr. Krásy. Frič studied Dramatic Directing at DAMU under Jan Nebesky. Those who love nonsense, poetry, bizarreness, and gags borne of the wildest of dreams especially enjoy his performances.

Martin Frič has staged plays by many authors, of various kinds, types, and forms in a number of Czech and Moravian theatres, including Prague's Divadlo Disk (R. Finger: *Ledový hrot / Kates Land*, team of authors: *Svět sv. Vladimíra* etc.), Divadlo Na zábradlí (Nikolaj Kollada: *Poloneza Oginskí's Polonaise*, Molière, J. Frič, L. Ferenzová: *Tartuffe Games*, Euripides, J. Frič: *Orestek*, A. P. Chekhov: *The Cherry Orchard*, M. O. Štědrón: *Velvet Havel*), A Studio Rubín (T. Dianiška, P. Kolečko: *House of Love 1 - 3*, M. O. Štědrón: *Kabaret Hašek*, O. Šulc: *De adalos aneb Podivuhodný let*, V. Klimáček: *Maso*, O. Novotný: *Hudbe trampy, serou v lese* etc.); Klipperovo divadlo in Hradec Králové (M. McDonagh: *The Cripple of Inishmaan*, K. Poláček, J. Frič, J. Slouková: *Bylo nas pět*, V. Dyk, O. Novotný: *Krysař*, M. Rouabhi: *Armaque, cocainé & bricolage*, L. Lagronová: *Nikdy*, Městské divadlo Kladno (G. Feydeau: *Tailleur pour dames*, D. Mamet: *November*, H. Ibsen: *Hosts*, P. Kolečko: *Vánoce ve Špekově*), Divadlo F. X. Šaldy in Liberec (L. Kiemola: *Kokkola*), HaDivadlo Brno (H. Ibsen: *The Master Builder*), Divadelní společnost Masopust (F. Langer: *Andělé mezi námi*, J. Frič: *O hezkých věcech, které zazíváme*), Divadlo na cucky (Jon Fosse: *Someone is Going to Come*), and Stránské divadlo in Prague (E. Tobiš: *Redbull*, R. Goetz: *Valka*) etc.

Frič's rendering of Dianiška's *Mičení bobříků* staged in Divadlo pod Palmovkou was listed by Divadelní noviny as the best theatre performance of the month.

In the 1980s, intimate performances were staged in the foyer of the Divadlo pod Palmovkou, while the classical repertoire was performed on its Velká scéna (Main Stage). In 1989, the Divadlo na kůžebně was founded for this purpose, however, this stage soon ceased to exist. In 2004, Malá scéna (Small Stage) was built in the theatre's attic. Several intimate performances were staged here and, since 2007, the space is also available to other theatre groups.

In 2013, with the arrival of the new head of the theatre and art director, Michal Lang, Malá scéna changed its focus and was adapted for needs of experimental theatre, with a capacity of up to 75 spectators.

Studio PALM OFF functions as a platform for "punk" theatre: artists can try out visual and dramatic experiments, search for the limits of theatre, and test new dramatic texts.

STUDIO PALM OFF DIVADLA POD PALMOVKOU

What opportunities, missions and future of theatre do you see in today's Central European context?

Theatre should function as a place for discussion; it should help keep society balancing on the thin edge of insanity; it should re-invent the word; it should remember poetry; it should cause drama and exhume hubris.

How would you describe the performance presented at PALM OFF FEST 2016?

It is an attempt to look at the past through a hyperbolic approach to horror, seen from the point of view of the "bad ones". It's a cabaret playing with pop culture and the pathology of our past. It's a high-school party.

What do you think about present-day Czech theatre?

There are better and worse ones. There are some underground currents worth watching. If I limit myself to Prague theatre, I'd mention the Chemické divadlo (The Chemical Theatre) in Venuše or people around Jan Kačena: physical theatre, such as the Spitfire Company, is very strong; contemporary art often uses performance. Amateur theatre still functions faultlessly, and not only in Eastern Bohemia... However, "stone" theatres, most of which were subsidized, seem to have stopped, or even started reversing. Do you remember what was going on in the Czech "stone" theatres at the end of the 1990s and at the beginning of the millennium? Big theatres are afraid, they've resigned their function of cultivating the audience, they suck up to the popular taste, swear by entertainment, they don't provoke, they focus on attendance because they scrape along; they shut themselves in and don't look around, not even around this country, I'm not even speaking of other countries; just compare the theatre to Czech fine art and its position. Theatres rot; the theatre is nice and warm but it stinks; they don't work on their acting. They don't have money. A change is about to happen. A change is about to happen in the theatres, in their system of financing, in their number. Let's hope it will turn out well.

Tomáš Dianiška MLČENÍ BOBŘÍKŮ

*A totalitarian horror about the dangers of the Scout movement inspired by the incredible story of the Czechoslovak crown coin. **Mlčení bobříků** is staged by Jan Frič, a leading figure in younger generation of Czech directors.*

Bedříška, a 19 year-old girl, suddenly starts to display symptoms of a strange illness: she can light a fire without matches and knows all the verses of the song "Vlajka vzhůru left". Doctors, psychologists and psychiatrists are helpless. The only way to save the girl seems to be an ancient practice of exorcism. There is no doubt the girl is possessed by Scout ideology... This is a story from times long gone, when statues of Gods stood on the Letná hill and the people suffered under their cruel rule. Only a few found the strength to revolt and fight against them.

Tomáš Dianiška's play draws inspiration from the real, though almost unbelievable, story of the Czechoslovak one-crown coin. Put in circulation in 1957, the coin was used until the separation of Czechoslovakia in 1993. The head of the coin featured a young girl planting a linden tree with her right hand, holding young plants in her left. Until recently, few people knew that the girl on the coin was a young woman serving a ten-year sentence in a Communist prison, after being condemned in 1954 in one of the show trials for leading an illegal Scout group. *Mlčení bobříků* is an associative dramatic collage with aspects of horror, mystery, and thriller about the Communist regime, its proponents and victims. It is also about an act of human courage, which, though largely unheard of, was a courageous slap in the face of those in power.

Show duration: 1h20min. No break.

Stroboscope and loud music are used during the show.

The show isn't suitable for people under 15 years of age.

Characters and events presented in the show are only freely inspired by real persons and events. The show isn't, nor wants to be a true picture of historical reality.

Cast:
Tomáš Dianiška
Tereza Dočkalová
Jan Hušek
Barbora Kubátová

Directed by: Jan Frič
Stage design: Lenka Odvárková
Music: F. X. Kalba
Dramaturgy: Ladislav Styblo

Director, playwright, and columnist, Jan Klata is one of Poland's best-known directors and has achieved fame as a theatre personality across Europe. Klata has directed over 30 productions in Poland, Germany, and Austria. Born in 1973 in Warsaw to a family active in the Solidarity movement, Klata studied Drama Directing at the Theatre Academy in Warsaw, in his third year he left for the Krakow PWS National Academy of Theatre Arts, where he studied under Krystian Lupa.

After graduation, Klata worked in several professions: as a copywriter, music publicist, and director of TV talk shows. Klata made his theatre debut in 2003 in the Wałbrzych Theatre. His performance marked the beginning of his use of "theatrical collages" made of quotations of various works, contexts, fields, forms, political issues, and disturbing social, historical and artistic issues. Klata says that for him, directing is "theatre sampling," suggesting parallels between his approach to theatre and that of DJ's to music.

All of Klata's presentations are socially and politically engaged, meant to stir discussion, controversy, and even scandal. Klata's works are based on classical dramatic texts, which he adapts considerably, works by contemporary playwrights, or his own texts.

Klata's productions include renditions of André Gide's *The Vatican Cellars* (Teatr Współczesny, Wrocław) about false and superficial approach to faith; H adapted from Shakespeare's *Hamlet* (Teatr Wybrzeże, Gdańsk) and presented as a criticism of the new regime which betrayed the ideals of the anti-totalitarian movement Solidarity; *Fizdelfa's Daughter*, based on S. I. Witkiewicz's play (Teatr Dramatyczny, Wałbrzych) which deals with Poland's accession to the EU; Klata's dramatization of Burgess's novel and Kubrick's film *Clockwork Orange* (Teatr Współczesny, Wrocław), presented as a suggestive modern morality play. He also directed *Fantazja* based on Juliusz Słowacki's play *Fantazy* (Teatr Wybrzeże, Gdańsk), an analysis of modern Polish capitalism.

Klata also staged Philip K. Dick's science fiction novel *Three Stigmata of Palmer Eldritch* (Stary Teatr, Kraków) about the acceptance of spiritual life in the form of narcotics; an adaptation of Aeschylus's *Oresteia* (Stary Teatr, Kraków) about people trapped in the train of wheels of love and hatred; Stanisława Przybyszewska's *The Danton Case* (Teatr Polski, Wrocław), a play about political populism throughout history; and *Koprolagi, czyli znieławidzeni, ale niezbedni*, based on Joseph Conrad's novel *The Secret Agent* (Stary Teatr, Kraków). His own documentary drama *Transfer!* (Teatr Współczesny,

NARODOWY STARY TEATR IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ W KRAKOWIE

Founded in 1781, Stary Teatr (The Old Theatre) is one of the oldest and most important Polish theatres. In the 19th century, Stary Teatr gained its reputation as one of the most significant Polish cultural centres and the centre of the theatre reformatory movement. Back then, the "Royal School" reformed acting styles according to modern art movements and had great influence on other Polish theatres. Stary Teatr also played an important role after WWII, when the focus of theatre work shifted back to working with the artist and to quality repertoire, including classical dramas as well as new Polish and international plays.

In the past decades, the fame of Stary Teatr and its artistic reputation were co-created by great directors of both Polish and European theatre, such as T. Kantor, J. Grotowski, A. Wajda, K. Lupa, J. Grzegorzewski, K. Wiśniak, G. Jarzyna,

Wrocław) deals with the post-war destinies of resettled Poles and Germans.

Jan Klata has received a number of awards, including the main award at the festival Bez Granic in Cieszyn, awards for directing in Katowice, Opole, Toruń, Gdańsk, Wrocław, etc. Klata has also received Paszport, the prestigious prize of the *Polytika* magazine, as well as the most important Polish theatre awards, the Conrad Swinarski Award and the Golden York Award for the best Polish interpretation of a work by Shakespeare. The monthly Teatr declared Klata the best theatre director of 2007/2008.

Since January 2013, Klata has been the director of the Krakow Stary Teatr Theatre. His productions have shown several times at the International Festival Theatre in Pilsen and at a number of international theatre festivals in Germany, Austria, France, Slovakia, and Hungary.

What opportunities, missions and future of theatre do you see in today's Central European context?
I see the future in black.

How would you describe the performance presented at PALM OFF FEST 2016?
Sex, drugs and mineral water.

What do you think about present-day Czech theatre?
I don't know yet.

WED 25 05 2016 7.00 p.m. MAIN STAGE

NARODOWY STARY TEATR
IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ

Henrik Ibsen

AN ENEMY

OF THE PEOPLE

A famous tragi-comedy about the clash of honesty and idealism with the petit bourgeois and media. Frequently controversial, this version of An Enemy of the People is directed by Jan Klata, one of today's leading European directors.

Doctor Tomas Stockmann discovers that, due to industrial pollution, bacteria have contaminated the water in his spa town. As he tries to rectify the situation, he runs up against the political and social reality of the small town. Stockmann's older brother, Peter, the mayor of the town and a shareholder in the polluting factory, comes up with serious objections: such a "scandal" would seriously endanger the economic prosperity of the popular spa town. Nevertheless, Doctor Stockmann wants to publish his information in the local newspaper, thus forcing the town council to replace and relocate wrongly laid water pipes. However, in an environment where economic interests and the desire for undisturbed peace are closely linked, Stockmann's request has revolutionary potential. Klata's production asks pressing questions: Is real transparency possible in a commercialized society controlled by media? What do people feel threatens them more: hypocrisy and a polluted environment, or the very fact of acknowledging these?

Duration of the show: 2h10min. No break.
Czech subtitles.

Directed by: Jan Klata
Dramaturgy and text adaptation: Michał Buszewicz
Stage design, costumes, lights: Justyna Łagowska
Choreography: Maciek Prusak
Music: Robert Piernikowski
Billing, sub-editor: Bogdan Brzyski
Peter Stockmann, the mayor: Radosław Krzysowski
Doctor Tomas Stockmann: Juliusz Chrzęstowski
Asksen, a publisher: Zbigniew Kosowski
Captain Horster: Paweł Kruszeński / Bolesław Brzozowski
Morten Kill, a tanner: Zbigniew Ruciński
Mrs Stockmann: Małgorzata Zawadzka
Petra: Monika Frączyk
Hovstad, an editor: Michał Majnicz
Children: Ania Komorek and Maciek Trybu

Evelina Marciniak is one of the most respected directors of today's young Polish theatre. Born in 1984 in Duszniki-Zdrój, she graduated in European Studies and Drama Studies at the Jagiellonian University in Krakow, and later in Drama Directing at the Krakow PWSZ National Academy of Theatre Arts. In 2010 she debuted as a director with S. I. Witkiewicz's *The New Deliverance* in Teatr Polski in Bielsko-Biala. She has already directed a number of well-received plays at venues in Wrocław, Gdańsk, Szczecin, Wałbrzych, Koszalin, Krakow, Kielce, Katowice, and Bydgoszcz.

Marciniak has been working with playwright and dramaturge Michał Buszewicz. An example of their cooperation is the production of *Amateurs*, based on the prose by Elfriede Jellinek, an Austrian playwright and novelist and winner of Nobel Prize in Literature. Marciniak used irony to deal with the-atre conventions, recreating the original's complicated linguistic construction and structure. Her direction won her the main award at the Polish Small Theatre Forms Festival Kontrapunkt. Marciniak's other productions were also widely acclaimed and have been nominated for a number of prestigious awards, including her production of Rudolf Schimmelpfennig's *The Woman Before*, Molière's *The Miser*, or Nis-Momme Stockmann's *The Death and Resurrection of the World*. Marciniak has also directed plays by her "personal" playwright M. Buszewicz, *Crime of Peter Pan*, a controversial monodrama *Action Medea*, and the play *Galgan*, based on the text by J. Murawski.

In 2014, Marciniak staged an adaptation of Szczępan Twardoch's novel *Morphine*, which was well received by critics and won a number of awards. Her presentation of Jellinek's play *The Death and the Girl*, performed in the Teatr Polski in Wrocław caused a scandal in conservative circles for a number of reasons, among of them because of the participation of two Czech porn actors.

In addition to directing, Marciniak devotes herself to drama education – she leads workshops for children and youth.

WROCŁAWSKI TEATR WSPÓŁCZESNY

The history of Teatr Współczesny begins after the Second World War, when the theatre was known as Teatr Młodego Widza (Theatre of Young Spectator). In 1957, its puppet troupe became independent and the theatre's name changed to Teatr Rozmaitości (Variety Theatre), thus asserting its allegiance to generational dramatic theatres working primarily with young authors. The theatre saw the débuts of a number of personalities of Polish theatre and film.

In 1967, the theatre again underwent a change of name to Teatr Współczesny (Contemporary Theatre), a declaration of its effort to pursue engaged expression and artistic experiment. Between 1975-1984, the director and art director of the theatre was the well-known director and theatre expert, Kazimierz Braun. At that time, Teatr Współczesny was one the

most progressive Polish theatres, working with many important authors, Tadeusz Różewicz among them.

In 2001, Krystyna Meissner founded the International Theatre Festival Dialog. The biennial festival, housed in the theatre, features top performances and is one of the most watched theatre festivals in Europe.

At present, Teatr Współczesny uses new dramatic means to extend the legacy of its great period of the 1950s, 1960s, and 1970s. The theatre has three spaces: the Large Stage for 246 spectators, the Attic Stage for 100 spectators, and the Small Stage for an audience of 45.

TUE 24 05 2016 5.00 p.m. STUDIO PALM OFF

TUE 24 05 2016 9.00 p.m. STUDIO PALM OFF

Jarostaw Murrwski? GALGAN

The process of remembering is selection, a separation of what from the chaff; it entails finding sense in chaos. Performance based on a book by the popular psychologist Douwe Draaisma, directed by an emerging young star of the Polish theatre, Ewelina Marciniak.

A sister and her blind brother tell the spectators a musical-detective story about their family: about their mother, whom they find lying dead on the kitchen floor one day; about their father who came back to take care of the children, yet remained a stranger. Brother and sister untangle the complexities of the past and their own memories, seeking the true version of events. Yet it's increasingly difficult to tell whether their traumatic experience is real, or just wild fantasies. They blunder on the border between reality and their idea of what's important for the understanding of the past. The art of memory collides with the art of oblivion. Two actors draw audiences into the centre of their performance about consciousness and unconsciousness, about revelation and concealment, invitation and refusal. Gradually, family memory is enlarged by another and yet another memory, including those the siblings would rather forget. Eventually, it is revealed that the art of forgetting is more difficult than the art they learned at the beginning of the play – the art of remembering. They already know too much...

Duration of the show: 80 minutes. No break.
Czech subtitles.

She: Maria Kania
He: Grzegorz Dowgiałło

Directed by: Ewelina Marciniak
Stage design and costumes: Marzena Czaniecka
Music: Grzegorz Dowgiałło

Michal Lang was born in Prague, but spent his childhood in Northern Moravia. After passing his A-levels in Havřov, he worked in several jobs. In 1989, he began studying Directing at the Film Faculty of AMU, and became a student of Professor Jaroslav Voštyl. During his studies he worked with the A Studio Rubin, where he staged, among other titles, the Czech premiere of Lenka Lagronová's play *The Antelope*. In 1993, along with his classmates, he joined the Cinoherní studio in Ústí nad Labem, where he directed, among others, Nikolai Gogol's comedy *The Gamblers*.

In the following years, Lang worked with a number of other theatres. To name but a few collaborations: in Divadlo La-byrint (today's Svandovo divadlo in Prague's Smíchov) he staged S. I. Witkiewicz's *The Mother*; in Divadlo pod Palmovkou he directed T. Middleton's and W. Rowley's *The Changeling*. Lang's renditions of T. Lett's *Killer Joe* and Shakespeare's *The Taming of the Shrew* in Prague Cinoherní Klub, as well as Shakespeare's *The Tempest* and Molière's *Tartuffe* were widely acclaimed by critics.

Between 2002-2010, Michal Lang worked in Svandovo divadlo, where he directed several plays, such as Molière's comedy *The School for Wives* (in cooperation with D. Hrbek) or Chekhov's *Uncle Vanya*, lauded by both audiences and critics. Lang also staged here premieres of his own plays *Hadří klubko* and *Dávníkove*, and an adaptation of Radka Denemarková's novel *Money from Hitler*.

Lang's productions have been featured in the Národní divadlo moravskoslezské and in Komorní scéna Aréna in Olomouc; he has guest-directed in jihoceské divadlo in České Budějovice, Moravské divadlo in Olomouc, and Horácké divadlo in Jihlava. Lang has also collaborated with theatres abroad: in the Teatr H. Modrzejewskiej in Legnica, Poland, he staged John Ford's comedy *'Tis Fity She's a Whore*; in the University Theatre of Loyola Marymount University, Los Angeles, he directed Caryl Churchill's play *Cloud 9*.

Since September 2013, Michal Lang has been director of the Divadlo pod Palmovkou in Prague. He came here from Divadlo F. X. Šaldy in Liberec where he worked as art director between 2011-2013. In Divadlo pod Palmovkou, he staged Lorca's poetic drama *Blood Wedding* and his personal adaptations of Goldoni's *Le Baruffe Chiozzotte*, Shakespeare's *Othello*, and Dorota Mastowska's *A Couple of Poor, Polish-Speaking Romanians*. John Hodgde's *Collaborators* and an adaptation of Johanthan Littell's *The Kindly Ones* were performed for the first time in the Czech Republic.

Michal Lang is also a member of several rock groups and author of music for many of his productions.

DIVADLO POD PALMOVKOU

The beginnings of Divadlo pod Palmovkou date back to August 1948, when young actors formed a new theatre group. Later on, they moved to their present building, a site with theatrical tradition dating back to the 19th century. In its first years, the theatre, then known as Městské divadlo, staged classical dramatic repertoire while also presenting new theatre plays. Later on, the theatre was renamed Theatre of S. K. Neumann and became a hotbed of actors who would significantly influence the look of modern Czech theatre.

Since 1990, the theatre has been called Divadlo pod Palmovkou and is now recognized as one of the premier Czech theatres, stressing the importance of working with actors and making use of strong stories. In 2002 and 2013 the theatre suffered heavy flooding; following the 2013 floods,

What opportunities, missions and future of theatre do you

see in today's Central European context?

I think that theatre survives everything.

How would you describe the performance presented at

PALM OFF FEST 2016?

Among other things, it's about the fact that we all talk,

but when it comes down to it, none of us knows how he would behave.

What do you think about present-day Czech theatre?

I wish it would again experience the 1960s.

the theatre closed its doors for two years to embark on reconstruction. Michal Lang has been director since September 2013, and has put together a new, ambitious group of artists. At present, Divadlo pod Palmovkou focuses on new renditions of classical theatre plays, new pieces—including authored plays commissioned especially for the theatre—and on experimental theatre. The theatre has two auditoriums: Large Stage for an audience of 270 and Studio Palm OFF for 75 spectators.

Jonathan Littell

THE KINDLY ONES

Maximilien Aue never existed. The Second World War did. Historical fiction based on the architecture of ancient Greek tragedy. The worldwide bestselling novel staged by Michal Lang, director of the Divadlo pod Palmovkou Theatre.

This historical fiction is built on the architecture of Ancient Greek drama and based on the controversial novel by French-American author Jonathan Littell, *Les Bienveillantes* (*The Kindly Ones*). In his novel, Littell dramatizes the fictitious memories of Maximilien Aue, a former officer of the Sicherheitsdienst (SD), the intelligence agency of the SS, who actively participated in the mass executions of Jews in the Ukraine. With unusual openness and historical accuracy, Littell depicts the fictitious, yet believable destiny of a young, educated man from a well-off family, a "decent SS man," who became a mass murderer. *The Kindly Ones* is a strong, dramatic, and captivating story full of enthusiasm, devotion, sexual obsessions, and friendship—as well as calculating and cruel rationality, sentimental aridity, and all sorts of inner demons. With scary clarity, the story reveals the immense danger lurking behind circumstances for any one of us. The kindly ones from the title are in fact the Furies, goddesses who in the Greek mythology track and torment culprits, but who also, at a certain moment, become Erinyes, goddesses of reconciliation...

Duration: 2h 50min.
English subtitles.

Directed & scored by: Michal Lang
Dramatization: Daniel Majling
Translation of novel: Michala Marková
Translation of dramatization: Ladislav Styblo
Stage design: Jan Dušek
Costumes: Tomáš Kypča
Dramaturgy: Iva Klestilová

Maximilien Aue: Jan Těpř

Thomas Hauser: Ondřej Vojnčík

Commander: Ondřej Veselý

Dr Hohenegg: Zdeněk Kupka

Turek / Investigator: Martin Hruška

Korherr: Ivan Jirík

Partenau / Waiter: Tomáš Dianiška

Una / Hélène: Tereza Dočkalová

Mrs Weseloh / Mother: Zuzana Slavíková

Berndt Von Uxküll / Ariside Moreau: Stanislav Šarský

Waitress: Magdalena Wronková

Iakov / Pianist: Sebastián Kuhn

Boy: Milan Němec / Tomáš Petrák

Girl: Kateřina Brdičková / Alžběta Vojhejnová

The Erinyes: Lukáš Reichl, Vojtěch Šarský, Jan Špišák
and members of UTP

Alena Borhyova
Deputy Mayor of Prague 8

Roman Petrus
Mayor of Prague 8

Jan Wolf
Prague councillor

Dear theatre lovers,

at the beginning of October 2015, two years after the floods that severely damaged the premises of Divadlo pod Palmovkou, this Prague theatre reopened its doors. The reconstruction didn't stop at the new stage; the theatre now has new light and sound equipment, a new gallery in the foyer, and has even reopened its newly refurbished café. I think this is good news for audiences as it proves that Prague is very serious about theatre. Indeed, the reconstruction of a foyer of another Prague theatre should be completed this year and I firmly believe this is all homage to our former president (by now all theatre lovers certainly know which theatre I am speaking of). It's wonderful to see with what enthusiasm the theatre employees resumed their work. Those of you who had the chance to see their parade in the Old Town of Prague surely felt their excitement yourselves.

Even awful events have a silver lining, and Divadlo pod Palmovkou is an excellent example of this saying. The crew not only renewed its regular performance schedule but also organized an ambitious European theatre festival, PALM OFF FEST. Between May 23 and June 6, 2016 audiences can attend performances by the best theatre troupes from Poland, Slovakia, and the Czech Republic.

You can look forward to *The Presidents* directed by Krystian Lupa for the Narodowy Stary Teatr in Wrocław or *An Enemy of the People* staged by the director Jan Klata and brought to Prague by Narodowy Stary Teatr from Krakow. The Slovak Mestské divadlo Zilina will show *The Drunk*, directed by Eduard Kuddáč, and Komorní scéna Aréna from Ostrava will present its renowned *The Hearing* by Ivan Krejčí. The festival is hosted by Divadlo pod Palmovkou, so obviously, the theatre will also contribute shows from its repertoire. Audiences can look forward to *The Kindly Ones*, staged by the theatre's director, Michal Lang, and *Milenci bobříků* staged by Jan Fric. The list is not exhaustive but suggests there is a lot to look forward to.

First, it's essential to thank all the employees of Divadlo pod Palmovkou—they spared no effort to bring this theatre back to life. Second, I would like to express my gratitude to the citizens and the artists of Wrocław for the significant material and financial help they offered to the damaged theatre in 2002. This festival is unique as it continues the spirit of international cultural cooperation with Polish and Slovak institutions that have always enriched our nations, brought us new ideas and inspiration, as well as expanded our social and cultural horizons. Last year, Prague and Wrocław established cooperation in a number of cultural activities and we are determined to continue on this path.

With my best wishes of great experience to all festival spectators,

we are delighted that the municipal district of Prague 8 could become the proud partner of this unique project. It is the ambition of PALM OFF FEST to join other prestigious Central European theatre festivals and to offer its visitors the best of contemporary Central European dramatic production. Personally, we believe that this ambition will be met and that the festival will be a success with its audience as well as its sponsors, partners, and the artists themselves.

The spiritual father of the festival is the director of Divadlo pod Palmovkou, Michal Lang, to whom we'd also like to express our support. We wish him, the PALM OFF FEST, and the production team much luck with their first year. May the festival be a resounding success, and may the satisfaction of everyone involved extend beyond the theatre world's borders.

To all visitors we wish a wonderful theatre experience and plenty of inspirational festival moments.

Dear visitors of the theatre festival PALM OFF FEST 2016,

Dear friends,

It's always wonderful to be present at the birth of something new: to witness the source that may, eventually, create an entire tradition. At the first year of the theatre festival PALM OFF FEST we harbour such hope. The team of organizers is staffed with people who have much management experience in the field of cultural projects; the programme spotlights up-to-date issues, especially important in our contemporary moment, and the participating theatre troupes are of undisputed artistic quality.

Participants were chosen based on artistic criteria; but their selection is also an expression of gratitude for the help of the Polish community during the floods in the Czech Republic in 2002. If, on the national level, the symbol of the floods' damage was the Central Bohemian village of Zálezlice, then among the- atres this symbol was the Divadlo pod Palmovkou in Prague. The extraordinary presence of Polish theatre troupes in the first year of PALM OFF FEST is an acknowledgment and gesture of gratitude to the donations whose proceeds the citizens and artists from Wrocław sent to Prague and thus also to the Libeň theatre.

However, it wouldn't be fair to see the inclusion of Polish theatre troupes only as an act of gratitude. Teatr Polski from Wrocław is indeed one of the best European theatres of today, as is Narodowy Stary Teatr from Krakow: any of their performances is always a cultural event. Teatr Lalek and Teatr Współczesny, completing the Polish quartet, are also renowned throughout Europe. Similarly, the Slovakian Městské divadlo Zlilina and Komorní scéna from Ostrava belong to well-established theatre stages.

The festival's first year thus accentuates Eastern European cultural space and, with the exception of Hungary, involves the complete Visegrad Group. As the Czech Republic now chairs the Visegrad Four, the festival is a welcome piece in the mosaic of Visegrad cultural cooperation. During the meeting of the V4 ministers of culture in Pilsen, which immediately follows PALM OFF FEST, the festival will certainly be mentioned, at least in informal talks.

I would also like to express my appreciation for the programme of performances: it is a testament to the courage of the organizers that they didn't opt for well-known pieces already familiar to audiences. On the contrary, they're bringing to the stage controversial authors, plays with depth that raise sensitive issues, both culturally and socially. Alongside traditional drama, the organizers offer concentrated scenic dialogue, multimedia performance, and even a puppet show.

The accompanying programme, which spices up any festival, promises powerful experiences for the senses, offers new perceptions of music, and makes use of the latest technologies. The PALM OFF FEST promises to have a great future, and to become a potential part of Prague's cultural calendar. As the Minister of Culture, I am very happy to introduce this festival to Prague. I would like to thank the organizers of the festival, wish luck and great audience response to all performers, and a positive experience to all of its visitors.

Daniel Herman
Minister of Culture

It was with great joy that I've taken under my auspices the PALM OFF FEST festival which aims to bring to Prague the best theatre troupes and directors from Poland, Slovakia, and the Czech Republic.

The festival offers a unique opportunity to Czech audiences as well the communities of Slovaks and Poles who live and work in Prague, to attend and enjoy modernist theatre performances.

I am most happy that Slovakian theatre will be represented with dignity by the Městské divadlo Zlilina's performance *The Drunk*, directed by Slovakia's leading director Eduard Kudač.

I hope audiences will enjoy these events and I thank the organizers of the festival for their efforts in the organisation of the event.

Peter Weiss
Ambassador of the Slovak Republic

PALM OFF FEST 2016

The festival is organized by Divadlo pod Palmovkou, Zenklova 34, 180 36 Praha 8.

The festival is held under the auspices of

Minister of Culture Daniel Herman,

Prague Councillor Jan Wolf,

and Ambassador of the Slovak Republic Peter Weiss.

The festival is co-organized by the municipal district of Prague 8.

Festival director:

Michal Lang

Festival manager:

Ivana Wojtyłová

Production:

Viktorie Schmoranzová and Tereza Horňáková

Coordinator for Polish theatres:

Paulina Dobosz

Organizer of accompanying programme:

Roman Rozbroj

Production of accompanying programme:

Lucie Vojtěšková

Consultation:

Jan Jirík

Festival marketing:

Eliška Nováková

Discussions organized and hosted by:

Jan Jirík and Romana Storková Malitz

Manager of technical equipment of Divadlo pod Palmovkou:

Jan Špišek and PECA

Czech subtitles to Polish shows:

Klára Kamenská (*An Enemy of the People*), Jitka Rohanová (*The Presidents*), and Jiří Vondráček (*Galgan and In the Heart of the Sun Pile Up Ashes*)

English subtitles for show *The Kindly Ones*:

Monika Masarovičová

Programme bulletin for PALM OFF FEST 2016 credits: English translation, Marta Darom; graphic design, Martin Ponec; proofreading of Czech version, Alice Simonová. Printed by Geoprint Liberec. Published by Divadlo pod Palmovkou, 2016.

Dear audiences and festival guests,

It's a great honour for me to welcome you to the first year of PALM OFF FEST, a new festival featuring the most prominent Central European theatres.

At the opening of our new studio stage, PALM OFF, on October 10, 2015, we organized a small festival that took up almost the entirety of our theatre. The positive feedback we received from audiences was an impetus to create a larger festival bringing together some of today's most exciting Central European playwrights, directors, and actors. The festival's main theme, and its goal, is to offer a series of reflections on the role and status of the individual in Central Europe.

The core of PALM OFF FEST is Polish theatre which I've always admired for its ability to absorb new influences while retaining its own traditions. The Polish acting style is exceptional, and the level of respect that theatre culture enjoys in Poland is also worthy of admiration. Polish theatre audiences are robust, as well as perceptive, sophisticated, and spontaneous. Of course, in the future, PALM OFF FEST won't focus solely on Polish theatre. We live in the heart of Europe and are members of the Visegrad Group: in future years, our plan is to include all member countries in the festival's programme. And I hope that eventually the festival will include also non-member countries.

Our plan for the future is to expand PALM OFF FEST to other places of Libeň, a neighbourhood with unusual magic. In Poland, there is a strong tradition of site-specific performances taking place in locations such as former barracks. Our aim is to find such original locations in Prague 8 and bring them to life through theatre. Prague 8, and Libeň especially, is a city district where ancient settlements, remnants of the former industrial suburbs of Prague, and Jewish culture all mix within a budding modern metropolis centre. Such a vibrant environment calls for vibrant theatre!

PALM OFF FEST promises to become Prague's pre-eminent festival of Central European fringe theatres, presenting the most interesting experimental theatre, continuing modernist theatrical traditions, and offering space for discussion of both Czech and international theatre and culture.

I would like to thank all those who helped make PALM OFF FEST possible, especially the Prague City Council, the Ministry of Culture of the Czech Republic, the leadership of the municipal district Prague 8, and the Polish Institute in Prague. Of course, I would also like to thank our generous sponsors, especially Lešek Wronka and Bontoniand, a.s. and Dr Tomáš Tesár, Dr. Roman Dudys and Medireco, a.s. Special thanks go also to the members of organization and production team: festival manager Ivana Wojtyłová, production manager Viktorie Schmoranzová, Polish theatre coordinator Paulina Dobosz, accompanying programme organizer Roman Rozbroj, consultant Jan Jirík, and my colleagues from Divadlo pod Palmovkou; all of them helped selflessly to bring the festival to the world.

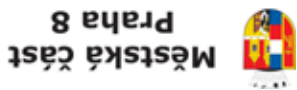
Dear audience members: I hope that the performances shown at PALM OFF FEST 2016, as well as the opportunity to meet and converse with prominent European directors and actors, will inspire you. I wish you an exciting and unforgettable theatre experience!

Michal Lang
Director of the festival and of Divadlo pod Palmovkou

THE PROGRAM OFF THE FESTIVAL

MON	23.5.	17.30	EXHIBITION OPENING: SHAPES OF TIME	Agneszka Ewa Braun The exhibition lasts throughout the festival	Rehearsal room Accompanying programme
		19.00	THE KINDLY ONES	Divadlo pod Palmovkou, Prague	Main stage Ceremonial opening of festival
TUE	24.5.	17.00	GALGAN	Wrocławski Teatr Współczesny	Studio Palm Off
		21.00	GALGAN	Wrocławski Teatr Współczesny	Studio Palm Off
WED	25.5.	19.00	AN ENEMY OF THE PEOPLE	Narodowy Stary Teatr, Kraków	Main stage
		22.00	STOLEK	Karbidó	Accompanying programme Studio Palm Off
FRI	27.5.	19.30	MLČENÍ BOBŘÍKŮ	Studio Palm Off, Prague	Studio Palm Off
SUN	29.5.	17.00	DIE PRÄSIDENTINNEN	Teatr Polski, Wrocław	Behind the curtain of main stage
		19.30	DIE PRÄSIDENTINNEN	Teatr Polski, Wrocław	Behind the curtain of main stage
WED	01.6.	19.00	THE DRUNK	Městské divadlo Zlín	Main stage
		19.00	THE HEARING	Komorní scéna Aréna, Ostrava	Main stage
SUN	05.6.	19.00	IN THE HEART OF THE SUN PILE UP ASHES	Wrocławski Teatr Lalek	Behind the curtain of main stage
MON	06.6.	17.00	IN THE HEART OF THE SUN PILE UP ASHES	Wrocławski Teatr Lalek	Behind the curtain of main stage
		20.00	IN THE HEART OF THE SUN PILE UP ASHES	Wrocławski Teatr Lalek	Behind the curtain of main stage

Festival partners

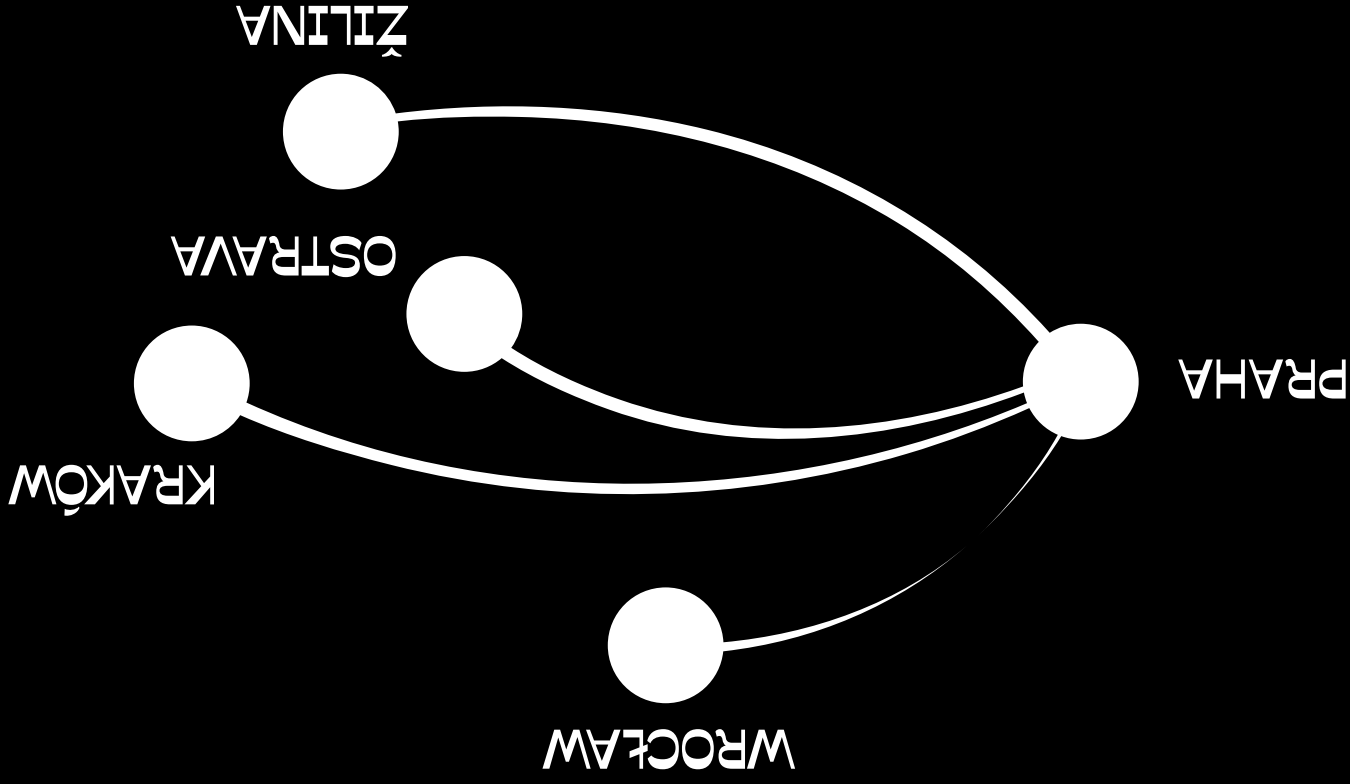

PALM

OFF

FEST

MEETING OF CENTRAL
EUROPEAN THEATRES

23.5.–6.6.
2016

EN